

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven og udlændingeloven
(Adgang til indkomstregistret i forbindelse med dedikeret vejledning om
repatrieringsordningen, ændring af ydelsesstruktur og udbetalingstidspunkt
for hjælp til repatriering og fastsættelse af indrejseforbud ved overskri-
delse af en udrejsefrist m.v.)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 11. september 2022,
som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 og § 5 i lov nr. 295 af 20.
marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan til brug for vurderingen af, om der
skal vejledes efter *stk. 1, 2. pkt.*, få terminaladgang til oplysninger i ind-
komstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.«

2. I § 7, *stk. 4-6*, ændres »§ 7 a, *stk. 2-5*,« til: »§ 7 a, *stk. 1, nr. 3*, og *stk. 2*,
nr. 3,«.

3. § 7 a affattes således:

»§ 7 a. Hjælp til repatriering udbetales i følgende dele, jf. dog § 14 a:

- 1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst. Der kan efter ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor.
- 2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering.

- 3) For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales efter fortrydelsesfristens udløb 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For andre udlændinge udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 2. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales hjælp til repatriering i følgende dele, jf. dog § 14 a:

- 1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab. Der kan efter ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor.
- 2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering i det pågældende land.
- 3) Der udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende derudover fremlægger

dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 1. pkt. forlænges med op til 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 3. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt. Ansøgningen indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringsstøtten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, jf. dog § 14 a, efter ansøgning hæve beløbet, der udbetales til dækning af udgifter til afrejse og ankomst umiddelbart før udrejsen, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, til brug for transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr med højst 10.000 kr. pr. person mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til hjælp til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering.«

4. I § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 7 a, stk. 2-5,« til: »§ 7 a, stk. 2, nr. 3,«.

5. I § 9, *stk. 1, 5. pkt.*, og § 9 b, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, ændres »§ 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4« til: »§ 7 a, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3«.

6. § 14 affattes således:

»§ 14. De beløb, der er nævnt i §§ 7, stk. 11, og 7 a, er fastsat i 2024-niveau og reguleres fra og med 2025 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 2. Det beløb, der er nævnt i § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 10. august 2023, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022 og senest ved § 50 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »meddelt med mulighed for varigt ophold«.

UDKAST

2. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres ”træffer af egen drift afgørelse om” til: ”behandler af egen drift sager om”, og »hvis grundlaget fortsat er til stede« udgår.

3. § 11, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

4. § 19, stk. 11, ophæves.

5. To steder i § 19 a, stk. 1, indsættes efter »inddrages«: »eller nægtes forlænget«.

6. I § 19 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »jf. stk. 7 eller 8«, og efter »internationale forpligtelser« indsættes: », jf. dog stk. 2, 3. pkt., og § 19, stk. 7 og 8«.

7. I § 19 a, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Endvidere finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold. Ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, finder § 19, stk. 7 og 8, anvendelse.«

8. § 19 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når en af betingelserne i § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 4, 2. pkt., er opfyldt, skal en opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2«.

9. I § 46, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »af Styrelsen for International Rekruttering og Integration«: », jf. dog stk. 3«.

10. I § 46, stk. 3, 1. pkt., ændres »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.« til: »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse efter § 32, stk. 1, nr. 2, når det er Hjemrejsestyrelsen, der

konstaterer, at udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 6, og § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.«

§ 3

I lov nr. 1190 af 8. juni 2021 om ændring af repatrieringsloven m.v. (Regulering af ydelsesstruktur og udbetalingstidspunkt af hjælp til repatriering, indhentelse af udtalelse fra politiet om registreringer i Kriminalregisteret, nægtelse af repatrieringsstøtte af hensyn til statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller den offentlige orden, ændring af den kommunale vejledningspligt om repatriering m.v.), foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, ophæves.

2. I § 5, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 2«.

3. § 5, stk. 2 og 4, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2024.

Stk. 2. § 1, nr. 2-6, finder ikke anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Terminaladgang til indkomstregistret for kommuner til brug for den dedikerede vejledningspligt om repatriering

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Ændring af sammensætning og tidspunkt for udbetaling af hjælp til repatriering

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, eller det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssige tilknytning

2.2.1.2. Transport af personlige ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohav

2.2.1.3. Transport af udstyr, der er nødvendigt for personens eller dennes families erhverv

2.2.1.4. Etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning

2.2.1.5. Køb af erhvervsudstyr til fremme af beskæftigelsesmuligheder og transport af sådant udstyr

2.2.1.6. Sygeforsikring og behandling i hjemlandet, eller det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning

2.2.1.7. Medbragt lægeordineret medicin

2.2.1.8. Medbragte nødvendige personlige hjælpemidler samt nødvendig vaccination i Danmark

2.2.1.9. Skolegang til skolesøgende børn

2.2.1.10. Anskaffelse af nationalitetspas m.v.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2.1. Første del af hjælp til repatriering

2.2.2.2. Anden del af hjælp til repatriering

2.2.2.3. Modregning i anden del af hjælp til repatriering

2.2.2.4. Tredje del af hjælp til repatriering

2.2.2.5. Fastsættelse af nærmere regler om hjælp til repatriering

2.3. Fastsættelse af indrejseforbud, hvis en udlænding ikke overholder en fastsat udrejsefrist

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Tydeliggørelse af reglerne og praksis for forlængelse af opholdstilladelser

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Forholdet til de databeskyttelsesretlige regler

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at forenkle og smidiggøre myndighedernes sagsbehandling på udlændingområdet. Lovforslaget indeholder en række forslag til ændringer og præciseringer af regler i repatrieringsloven, hjemrejse-loven og udlændingeloven.

Det er vigtigt, at udlændinge, der på trods af et længere ophold i Danmark ikke har opnået en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, vejledes fokuseret om repatriering. Kommunerne har derfor pligt til at afholde dedikerede vejledningssamtaler med udlændinge, som er omfattet af repatrieringsloven, og som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum fem år og har modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den dedikerede vejledningspligt er et vigtigt element i forhold til at motivere flere udlændinge med lovligt ophold, som ønsker at repatriere, til at rejse frivilligt hjem med økonomisk støtte fra den danske stat.

Ministeriet vurderer derfor, at der er behov for at smidiggøre kommunernes arbejde med at identificere de borgere, som skal modtage en dedikeret vejledningssamtale om repatriering.

Med lovforslaget foreslås det således, at der tilvejebringes hjemmel til, at kommunerne kan få adgang til borgernes indkomst- og ydelseshistorik i indkomstregistret til brug for vurderingen af, hvilke udlændinge der skal modtage en dedikeret vejledningssamtale om mulighederne for at modtage repatrieringsstøtte.

Der henvises til afsnit 2.1.

Endvidere skal repatrieringsstøtte alene bevilges og udbetales til dem, der ønsker at udrejse af Danmark for at etablere sig på ny. Udlændinge- og In-

tegrationsministeriet ønsker derfor, at en større andel af den samlede repatrieringsstøtte først udbetales efter personens indrejse i repatrieringslandet. Samtidig ønsker ministeriet at øge motivationen for de pågældende til reelt at indrejse i repatrieringslandet i overensstemmelse med afgørelsen om hjælp til repatriering samt at forenkle ydelsesstrukturen med henblik på at understøtte en mere hensigtsmæssig og enkel administration af sagerne i kommunerne.

Det foreslås på den baggrund at indføre en ny ydelsesstruktur for repatrieringsstøtten. Hensigten med den foreslåede ydelsesstruktur er at begrænse muligheden for misbrug af repatrieringsordningen og samtidig forenkle kommunernes sagsbehandling i sager om repatriering.

Baggrunden for forslaget er, at der lov nr. 1190 af 8. juni 2021 blev vedtaget den her foreslåede ændring af udbetalingstidspunkt og ydelsesstruktur for repatrieringsordningen af et bredt flertal af Folketinget bestående af Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance, Kristendemokraterne og Inger Støjberg (UFG)).

Ikrafttræden af disse ændringer fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021 skulle fastsættes af udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse, men ændringerne blev, på grund af stigende udfordringer med den praktiske udbetaling til udlændinge, der udrejser til visse sanktionsbelagte lande, aldrig sat i kraft.

Ved lov nr. 452 af 20. april 2022 blev der bl.a. indsat en ny § 14 a i repatrieringsloven og gennemført ændringer af forskellige henvisninger i loven. Ændringerne blev ikke gennemført i de dele af repatrieringsloven fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft.

Hvis ændringerne fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021 sættes i kraft, vil henvisningerne i bestemmelserne som følge af ændringerne fra lov nr. 452 af 8. juni 2021 ikke være korrekte.

Da der rent lovteknisk ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelserne i § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, skulle ophæves og nyaffattes.

Der skal med forslaget ikke ske materielle ændringer i forhold til, hvad der blev vedtaget med § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021.

Bemærkningerne til de foreslåede ændringer er derfor i vidt omfang identiske med bemærkningerne fra det tidligere lovforslag, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 215 som fremsat.

Der henvises til afsnit 2.2.

Formålet med lovforslaget er endvidere at minimere og forenkle sagsgangen i de sager, hvor Hjemrejsestyrelsen konstaterer, at en udlænding ikke har overholdt en fastsat udrejsefrist. Med lovforslaget foreslås det således at give Hjemrejsestyrelsen mulighed for at træffe afgørelse om indrejseforbud i de situationer, hvor der i forbindelse med en udrejsekontrol konstateres, at en udlænding ikke har overholdt en fastsat udrejsefrist.

Forenklingen består i, at Hjemrejsestyrelsen kan fastsætte et indrejseforbud i forlængelse af, at det ved en udrejsekontrol konstateres, at udlændingen ikke er udrejst inden udløbet af udrejsefristen, i stedet for at Hjemrejsestyrelsen skal anmode enten Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration om at træffe afgørelse herom.

Der henvises til afsnit 2.3.

Endelig indeholder lovforslaget forslag til nogle tekniske justeringer med det formål at tydeliggøre reglerne og praksis for forlængelse af opholdstilladelser. Forslagene vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises til afsnit 2.4.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Terminaladgang til indkomstregistret for kommuner til brug for den dedikerede vejledningspligt om repatriering

2.1.1. Gældende ret

Der er ikke i repatrieringsloven eller anden lovgivning hjemmel til, at kommunerne i relation til den dedikerede vejledningspligt kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret.

Det følger af repatrieringslovens § 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil.

Af repatrieringslovens § 5, 2. pkt., følger, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til ved en dedikeret samtale at vejlede udlændinge, som har haft op-

holdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, og som har modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder, om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering. Den dedikerede vejledning sker ved en selvstændig samtale, som afholdes minimum hvert andet år.

Hvis udlændingen kommer kortvarigt i beskæftigelse, men dernæst modtager kontanthjælpslignende ydelser igen, vil den pågældende således skulle indkaldes til en ny dedikeret vejledningssamtale, når der er gået mere end to år siden den seneste dedikerede vejledningssamtale, og udlændingen opfylder betingelserne om at have modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder.

Det er ikke en betingelse for pligten til at indkalde til en dedikeret vejledningssamtale om repatriering, at den pågældende på tidspunktet for indkaldelsen til eller afholdelsen af samtalen modtager en kontanthjælpslignende ydelse eller er i kontaktforløb hos kommunen.

Samtalen forudsættes af hensyn til kommunens administration placeret i forlængelse af en obligatorisk samtale, som den pågældende i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen vil blive indkaldt til hos kommunen. Samtalen vil i visse tilfælde kunne lægges uafhængigt af en obligatorisk samtale, herunder i tilfælde af, at udlændingen ikke har et kontaktforløb hos kommunen.

Kommunalbestyrelsen underretter efter repatrieringslovens § 5, 3. pkt., Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den myndighed, organisation eller forening, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, når en person udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Oplysninger om indtægtsforhold, herunder oplysninger om, at en person gennem længere tid har modtaget kontanthjælpslignende ydelser, har betydning for, om en person omfattet af repatrieringsloven skal modtage en dedikeret vejledningssamtale om mulighederne for at modtage repatrierstøtte.

Oplysninger om indkomst og udbetaling af ydelser kan findes i indkomstregistret.

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 2. marts 2022 med senere ændringer, at kommunale og statslige

myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre uden for de i lovens § 6 nævnte tilfælde kan få terminaladgang til indkomstregistret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få sådan adgang.

Bestemmelsen blev indsat i 2006 ved vedtagelsen af hovedloven, lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister. Om baggrunden for og rækkevidden af bestemmelsen er i de almindelige bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3.420-3.422, bl.a. anført, at Skatteministeriet på grund af registrets karakter og meget store omfang har fundet det rigtigst, at registret etableres ved lov, og at spørgsmålet om terminaladgang til registret ligeledes reguleres gennem udtrykkelige bestemmelser herom i den relevante særlovgivning. Det er anført, at lovforslaget derfor ledsages af et følgelovforslag, der bl.a. har til formål at tilvejebringe sådanne udtrykkelige bestemmelser om terminaladgang. Det er anført, at adgangen til indhentelse og videregivelse af oplysninger fra registret i øvrigt derimod alene reguleres af de almindelige regler herom, herunder navnlig persondatalovens (nu databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven) regler.

I bemærkningerne til § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3.452-3.453, er bl.a. anført, at det foreslås, at kommunale og statslige myndigheder, anerkendte arbejdsløshedskasser og andre kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, i det omfang de pågældende i henhold til anden lovgivning kan få en sådan terminaladgang til indkomstregistret. Det er anført, at det således er et krav for at få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, at der i anden lovgivning er udtrykkelig lovhjemmel til, at den pågældende myndighed m.v. kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret. Det er også anført, at terminaladgang kun vil kunne opnås i det omfang, de enkelte myndigheder kan/skal bruge oplysninger fra indkomstregistret, og der vil kun blive givet adgang til oplysninger, som er relevante og nødvendige for den enkelte myndighed. Det er ligeledes anført, at adgang alene vil kunne etableres i overensstemmelse med persondatalovens (nu databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven) regler, og at det således i forbindelse med etablering af terminaladgang til indkomstregistret konkret vil skulle overvejes, hvorvidt det er sagligt og nødvendigt at give adgang, og om der på det enkelte område kan gives en mere begrænset adgang til oplysningerne i indkomstregistret. Det er endelig anført, at det er et krav, at offentlige myndigheder m.v. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i deres konkrete myndighedsudøvelse.

Efter § 14, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister kan myndigheder og andre indhente oplysninger fra indkomstregistret via webservice-opslag eller advisordninger, hvis de efter § 7, stk. 1, i lov om et indkomstregister har adgang hertil, og hvis de med Skatteforvaltningen har indgået aftale herom, jf. § 7, stk. 4, i lov om et indkomstregister.

Kommunerne har således på nuværende tidspunkt ikke hjemmel til terminaladgang til indkomstregistret til vurdering af, om der skal ske dedikeret vejledning om mulighed for hjælp til repatriering, idet der ikke er en sådan udtrykkelig hjemmel til brug for kommunernes vejledningspligt efter repatrieringsloven.

I repatrieringslovens § 10, stk. 12, er der alene hjemmel til, at kommunalbestyrelsen til brug for behandling af sager om udbetaling af reintegrationsbistand, kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret.

Kommunernes adgang hertil blev indført med henblik på at lette og effektivisere udmåling af fradrag i reintegrationsbistanden samt forbedre kontrolmulighederne til brug for bekæmpelse af misbrug med sociale ydelser.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at vejledning om repatrieringsordningen, herunder de dedikerede vejledningssamtaler, er et vigtigt element i forhold til at få flere personer med lovligt ophold til at gøre brug af repatrieringsordningen og rejse frivilligt hjem.

Den dedikerede vejledningspligt blev indført ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 af et bredt flertal i Folketinget som led i ønsket om at etablere en mere virkningsfuld vejledning om repatriering.

Den dedikerede vejledning er således fokuseret på udlændinge, som på trods af et længerevarende ophold på mere end 5 år i Danmark ikke har opnået en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, og som har modtaget kontanthjælpslignende ydelser i mere end halvdet år ud af de seneste tre år, og for hvem en dedikeret vejledningssamtale om mulighederne på repatrieringsordningen således kan være hensigtsmæssig.

Med indførelsen af de dedikerede vejledningssamtaler har der vist sig et behov for at smidiggøre kommunernes arbejde med at identificere borgere i

kommunen, som skal modtage en dedikeret vejledningssamtale om repatriering. Det har særligt vist sig administrativt tungt for kommunerne at klarlægge, i hvilket omfang en udlænding, der er flyttet til kommunen inden for de seneste 36 måneder, har modtaget kontanthjælpslignende ydelser i en anden kommune i løbet af perioden.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel i repatrieringslovens § 5, stk. 2, til, at kommunalbestyrelsen kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret til brug for vurderingen af, om der skal vejledes efter § 5, stk. 1, 2. pkt.

Det vil smidiggøre kommunernes arbejde med at vurdere, om der skal ske vejledning om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering, hvis kommunerne kan indhente oplysninger fra indkomstregistret om indtægtsforhold og ydelseshistorik, som kan vise, om en udlænding, som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder.

Kommunerne vil navnlig kunne anvende adgangen som led i vurderingen af, om der skal ske vejledning af udlændinge, som er tilflyttet kommunen, og hvor eventuelt tidligere modtagne ydelser udbetalt af den tidligere bopælskommune ikke er registreret i tilflytterkommunens fagsystemer.

Oplysninger fra indkomstregisteret, herunder oplysninger om, at en person gennem længere tid har modtaget kontanthjælpslignende ydelser, vil ligeledes – i det omfang kommunen finder det relevant – kunne anvendes som supplement til kommunernes generelle arbejde med at vurdere, hvilke personer der er omfattet af målgruppen for en dedikeret vejledningssamtale.

Efter ikrafttrædelse af bestemmelsen vil den enkelte kommune skulle indgå en aftale med Skatteforvaltningen om, hvilke oplysninger kommunerne kan få adgang til i indkomstregistret.

Der henvises til afsnit 3 om forholdet til de databeskyttelsesretlige regler og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.2. Ændring af sammensætning og tidspunkt for udbetaling af hjælp til repatriering

2.2.1. Gældende ret

UDKAST

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 1, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning yder hjælp til repatriering til en person omfattet af repatrieringsloven. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis personen ikke har midler hertil og ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl. Hjælp til repatriering udbetales som led i personens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ved vurderingen af, om personen har midler til repatriering, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr. for enlige og op til 100.000 kr. for ægtefæller, jf. § 7, stk. 11.

Hjælp til repatriering omfatter udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udgifter til transport af personlige ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohav, udgifter til transport af erhvervsudstyr, etableringshjælp, køb af erhvervsudstyr, sygeforsikring i op til 4 år i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udgifter til nødvendige personlige hjælpemidler og nødvendig vaccination samt udgifter til skolegang, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 1-10, jf. nedenfor. Satserne reguleres årligt.

Hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, og udgifter til skolegang, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 9, samt hjælp til dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7 a, stk. 4, udbetales i to dele, jf. § 7 a, stk. 2-5, således at første del af hjælpen udbetales ved tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til repatriering efter fortrydelsesrettens udløb, dvs. efter 12 på hinanden følgende måneder, der efter ansøgning kan forlænges op til i alt 24 måneder. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælp til repatriering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab udbetales den resterende del af hjælp til repatriering, når den pågældende på baggrund

af en ansøgning om ubetinget løsning fra det danske statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. Der kan herved henvises til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2-5.

Efter forarbejderne til loven er formålet med opdeling af udbetaling af hjælp til repatriering at forhindre misbrug af ordningen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 1246. Opdelingen af støtten øger samtidig motivationen til at blive i hjemlandet.

Den enkelte person skal selv rette henvendelse til de danske myndigheder med oplysninger om nuværende adresse og bankforbindelse for at få udbetalt den sidste del af hjælpen.

2.2.1.1. Udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning

Der kan efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 1, ydes hjælp til udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Hjælpen omfatter alle transportomkostninger for personen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i repatrieringslandet. Hjemrejsen skal foretages så billigt som muligt.

2.2.1.2. Transport af personlige ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohave

Efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 2, kan der ydes hjælp til udgifter på højst 31.836 kr. pr. person til transport af personlige ejendele eller hjælp til køb af personligt bohave. Den enkelte kan således vælge enten at få støtte til transport af personlige ejendele eller en startpakke til køb af bohave for samme beløb, som der kan ydes i transportstøtte.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 196 som fremsat, side 7, at hvis der ønskes hjælp til transport af personlige ejendele, skal transporten til bestemmelsesstedet ske billigst muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v. Hvis der i stedet vælges tilskud til køb af personligt bohave, er det ikke en betingelse for udbetalingen, at den pågældende dokumenterer at have udgifter svarende til 31.836 kr. forbundet med køb af nyt bohave i hjemlandet eller det tidligere

opholdsland. Der er ikke krav om eftersendelse af dokumentation for køb af nyt bohave.

2.2.1.3. Transport af udstyr, der er nødvendigt for personens eller dennes families erhverv

Der kan efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 3, ydes hjælp til udgifter til transport af erhvervsudstyr. Der kan ydes støtte på op til 16.775 kr. til transport af forskelligt udstyr, der er nødvendigt for personen eller dennes families erhverv i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Det er således et krav, at udstyret er nødvendigt i forhold til erhvervet.

2.2.1.4. Etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning

Hjælp til etablering efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, udgør indtil 144.900 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 44.193 kr. pr. person, der er under 18 år. Hjælpen udbetales i to dele, hvoraf indtil henholdsvis 57.960 kr. pr. person og indtil 17.677,2 kr. pr. person – svarende til 40 pct. af det samlede beløb – udbetales i forbindelse med tilbagevenden, mens det resterende beløb udbetales efter fortrydelsesrettens udløb, eller, for de udlændinge, som ikke har fortrydelsesret, 12 måneder efter udrejsen fra Danmark, jf. lovens § 7 a, stk. 2. For at forhindre misbrug af repatrieringsordningen og samtidig øge den enkelte udlændings motivation til at blive i hjemlandet vedtog Folketinget i folketingsåret 2003-04 en opdeling af etableringshjælpen – der tidligere udgjorde et engangsbeløb, som havde til formål at støtte personen på tidspunktet for tilbagevenden – således at denne udbetales i to dele, jf. herved lov nr. 1157 af 19. december 2003.

2.2.1.5. Køb af erhvervsudstyr til fremme af beskæftigelsesmuligheder og transport af sådant udstyr

Det følger af repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 5, at kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til udgifter på højst 16.775 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, samt udgifter på højst 21.665 kr. til transport af sådant udstyr. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 4503, at det ikke er en betingelse, at erhvervsudstyret skal anvendes af den enkelte udlænding selv, men den pågældende skal selv deltage i erhvervet. Der er således mulighed for, at flere personer i fællesskab kan modtage støtte til fælles indkøb af erhvervsudstyr.

Det er en betingelse, at udstyret skal være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder, og at udlændingen fremlægger en erhvervsplan med henblik på at kunne få bevilget støtten, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 196 som fremsat, side 13.

2.2.1.6. Sygeforsikring og behandling i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning

Der kan i medfør af repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 6, ydes støtte til udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, til personer, der på tidspunktet for tilbagevenden er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 8.118 kr. pr. år i op til fire år, dvs. at hjælpen i alt højst kan udgøre 31.836 kr. pr. person over 18 år.

Hjælp til udgifter til sygeforsikring udbetales i to dele, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 3. Første del af hjælpen, svarende til udgifter til det første år, udbetales ved tilbagevenden. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 174 som fremsat, side 5, at det er en betingelse for udbetaling af første del af hjælpen, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan første udbetaling ske på baggrund af et tilbud om forsikring. Anden del af hjælp til udgifter til sygesikring udgøres af den hjælp, kommunen har bevilget for andet, tredje og fjerde år. For udlændinge, der har fortrydelsesret, udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre personer udbetales den resterende del af hjælp til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Det er i nogle lande ikke muligt eller meget vanskeligt at tegne en sygeforsikring. Kommunalbestyrelsen kan på den baggrund efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 4, i stedet for at yde hjælp til udgifter til sygesikring, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, når sygeforsikring ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, udbetale 8.118 kr. pr. år i op til fire år med det formål at dække behandlingsudgifter, dvs. i alt højst 32.472 kr.

Hjælp til behandlingsudgifter udbetales i to dele, jf. lovens § 7 a, stk. 4, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden til

hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælp til udgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre personer udbetales den resterende del af hjælp til udgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 174 som fremsat, side 16, at der ikke stilles krav om, at personen skal fremlægge dokumentation for afholdte behandlingsudgifter.

2.2.1.7. Medbragt lægeordineret medicin

Der kan i medfør af repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 7, ydes støtte til dækning af udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, side 4503-4504, at medicinen forudsættes så vidt muligt indkøbt i Danmark inden udrejsen til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Hvis medicinen har begrænset holdbarhed, kan udgifterne til indkøb af medicinen i hjemlandet dog dækkes ved forudbetaling. Det er en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at personen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen i den pågældende periode. Der er ikke fastsat en grænse for størrelsen af beløbet, der kan bevilliges til medbragt lægeordineret medicin.

2.2.1.8. Medbragte nødvendige personlige hjælpemidler samt nødvendig vaccination i Danmark

Efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 8, kan der ydes støtte til udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler. Der kan dog højst ydes støtte til udgifter, der beløber sig til op til 7.080 kr.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 1252, at kommunalbestyrelsen kan bevillige beløbet til en person, der under sit ophold i Danmark har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende person fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Det er en forudsætning for bevilling af hjælpen, at der er tale om nødvendige hjælpemidler, og at personen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode.

Der kan endvidere efter bestemmelsen ydes støtte til udgifter til nødvendige forebyggende vaccinationer i Danmark. Kommunalbestyrelsen kan i forbindelse med oplysning af sagen anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende om, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 1252.

2.2.1.9. Skolegang til skolesøgende børn

Efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 9, kan der ydes hjælp til skoleudgifter på 541 kr. pr. måned pr. barn i op til fire år. Et barn, som repatrierer, vil således kunne modtage 6.492 kr. om året i hjælp til udgifter til skolegang de første fire år efter repatriering har fundet sted, dvs. i alt 25.968 kr. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 174 som fremsat, side 6, at det i forbindelse med hjælpen til skoleudgifter ikke er en betingelse for udbetaling, at forældrene dokumenterer at have udgifter forbundet med barnets skolegang i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Det er endvidere ikke en betingelse, at barnet, på tidspunktet for familiens repatriering, er startet i skole i Danmark.

Hjælp til skoleudgifter udbetales i to dele, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 5, således at 25 pct. af det beløb, der i alt kan ydes efter bestemmelsen, udbetales i forbindelse med udrejsen fra Danmark, mens den resterende del udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark, eller, for de udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, efter fortrydelsesfristens udløb. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af repatrieringshjælpen, at familien fremlægger dokumentation for, at barnet er indskrevet i en skole i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 174 som fremsat, side 6, at opdelingen af udbetaling af hjælp til skoleudgifter sikrer, at familien har mulighed for at afholde eventuelle omkostninger, der er forbundet med indskrivningen af barnet i skole, herunder eventuelt indmeldelsesgebyr samt køb af skoleuniform og skolebøger m.v., samtidig med at mulighederne for misbrug af ordningen mindskes. Det er derimod ikke en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 174 som fremsat, side 6.

2.2.1.10. Anskaffelse af nationalitetspas m.v.

Efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 10, kan der ydes hjælp til udgifter på højst 10.612 kr. pr. person til anskaffelse af nationalitetspas m.v. Det er således muligt for en person at søge om hjælp til at få dækket eventuelle udgifter, der er forbundet med fremskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lignende, som kan være en nødvendighed for at vende tilbage, herunder rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade i Danmark eller i udlandet.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 196 som fremsat, side 9, at det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter bestemmelsen, at den pågældende udlænding dokumenterer at have haft udgifter forbundet med anskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lignende rejsedokumenter. Udgifter til transport m.v. afholdes billigt muligt.

Beløbene reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets intention, at repatrieringsordningen skal være attraktiv for de personer, der er omfattet af repatrieringsloven og ønsker at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning.

Samtidig ønsker Udlændinge- og Integrationsministeriet at mindske muligheden for misbrug af repatrieringsordningen ved, at en større andel af den samlede hjælp til repatriering udbetales efter personens tilbagevenden, ligesom ministeriet ønsker at øge motivationen for den pågældende til reelt at indrejse i repatrieringslandet i overensstemmelse med afgørelsen om hjælp til repatriering.

Det er herudover Udlændinge- og Integrationsministeriets hensigt at skabe en større klarhed og overblik over ydelsesstrukturen, så den enkelte person i højere grad kan gennemskue, hvilket konkret beløb den pågældende kan forvente at få udbetalt ved bevilling af hjælp til repatriering efter repatrieringsloven. Der kan i dag være store spænd mellem de samlede bevilligede beløb, da der for så vidt angår en række af de nuværende ydelsestyper skal foretages en konkret vurdering af hver enkelt persons behov for den enkelte ydelse. Det er således ønsket med ændringen at gøre det mere gennemsku-

eligt, hvilket konkret beløb den enkelte repatrierende og dennes familie samlet set kan forvente at modtage i forbindelse med udbetalingen af repatrieringshjælpen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet ønsker samtidig at forenkle ydelsesstrukturen med henblik på at understøtte en mere hensigtsmæssig og enkel administration af sagerne i kommunerne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder således, at det ikke kan forventes, at kommunerne har det kendskab til alle relevante tredjelande, der er nødvendigt for f.eks. at kunne vurdere indholdet og relevansen af en erhvervsplan, som i dag skal fremlægges for kommunen for at kunne få bevilget støtte til indkøb af erhvervsudstyr. Ministeriet ønsker på den baggrund – med henblik på at lette kommunernes sagsbehandling – at der i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om repatrieringshjælp skal foretages væsentligt færre vurderinger af behovet for forskellige ydelsestyper, som bl.a. forudsætter et nøje kendskab til det land, hvortil den pågældende repatrierer.

Der er derfor efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse grund til at omstrukturere og opdele ydelsesstrukturen på en ny måde. Dette gælder både for så vidt angår de enkelte typer af hjælp til repatriering, som det foreslås fremover skal være faste beløb, samt for muligheden for dækning af konkrete udgifter til medicin m.v., og tidspunktet for, hvornår hjælp til repatriering udbetales.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at hjælp til repatriering bør udbetales i tre dele, således at den første del af den samlede hjælp til repatriering skal udbetales umiddelbart før udrejsen. Denne del vil som udgangspunkt alene dække udgifter til rejsen og den indledende, kortsigtede etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, indtil udbetalingen af anden del af repatrieringshjælpen. Den anden del af repatrieringshjælpen, som forudsættes udbetalt kort tid efter repatrieringen, vil som udgangspunkt dække hjælp til etableringen efter indrejsen i repatrieringslandet. Den tredje del vil dække hjælp til den endelige etablering efter repatrieringen.

Det foreslås således, at de op til ti forskellige former for hjælp til repatriering, som den samlede hjælp til repatriering i dag kan udgøres af, forenkles og samles på færre former for hjælp til repatriering. Det foreslås endvidere, at hjælp til repatriering udbetales ad tre omgange, jf. dog lovens § 14 a.

Den foreslåede ordning vil betyde, at nogle af de nuværende ydelsestyper vil bortfalde, og at der samtidig vil blive stillet færre dokumentationskrav i forbindelse med de ydelsestyper, der fortsat vil indgå i den foreslåede ordning.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at ordningen herefter vil være lettere at administrere for kommunerne og lettere at gennemskue for den enkelte borger.

En sådan ændring har endvidere til hensigt at mindske risikoen for misbrug af ordningen ved, at en person får udbetalt en væsentlig andel af den samlede repatrieringshjælp her i landet uden at repatriere.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder i den forbindelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at den tredje del af hjælpen til repatriering, som udgør en væsentlig andel af den samlede repatrieringshjælp, udbetales efter fortrydelsesfristens udløb eller, for de udlændinge, der ikke har fortrydelsesret, 12 måneder efter udrejsen af Danmark, i overensstemmelse med de nuværende regler for udbetaling af hjælp til etablering, udgifter til sygeforsikring, behandlingsudgifter og udgifter til skolegang, hvor den resterende, anden del udbetales efter fortrydelsesfristens udløb eller, for de udlændinge, der ikke har fortrydelsesret, 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Tilsvarende vil tredje del blive udbetalt til danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, når den pågældende, på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen fra Danmark, fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes eventuelle børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra deres danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, som er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering og således ikke er omfattet tilsagnet, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 1, og som følger den repatrierede forælder, udbetales den tredje del, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn.

Det forudsættes i den foreslåede ordning, at kommunen – i lighed med gældende regler – fortsat vil skulle foretage en formuevurdering forud for bevilling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 11. Der tilsigtes endvidere ikke ændringer i den hidtidige praksis vedrørende kommunens opgørelse af udlændingens formue i forbindelse med afgørelse om

hjælp til repatriering, udover at det foreslås, at beløbene § 7, stk. 11, satsreguleres en gang årligt fra og med 2025.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der ud fra en gennemsnitsbetragtning ikke med den foreslåede ordning ændres på den samlede værdi af hjælp til repatriering for den enkelte person.

Det foreslås, at beløbene reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Beløbene vil fremgå af Udlændinge- og Integrationsministeriets årlige satsvejledning.

Den foreslåede ordning skal ses i sammenhæng med udlændinge- og integrationsministerens mulighed for efter repatrieringslovens § 14 a at fastsætte nærmere regler om, at hjælp til repatriering kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Uanset den foreslåede ordning vil det således fortsat være muligt for udlændinge- og integrationsministeren at fastsætte nærmere regler for fleksibel udbetaling, herunder om, at alle tre rater af repatrieringsstøtte vil kunne blive udbetalt kontant i forbindelse med udrejsen.

2.2.2.1. Første del af hjælp til repatriering

Det foreslås, at første del af hjælp til repatriering, som udbetales umiddelbart før udrejsen, udgøres af et fast støttebeløb på 25.000 kr. (2021-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. (2021-niveau) pr. person under 18 år. Første del vil alene dække udgifter relateret til selve udrejsen og den første tid efter ankomsten til repatrieringslandet, dvs. frem til udbetalingen af anden del af repatrieringshjælpen. Anden del af repatrieringshjælpen forudsættes således udbetalt hurtigst muligt efter ankomsten.

Første del af hjælp til repatriering vil bestå af transportomkostninger for personen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i repatrieringslandet.

Eventuelle udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og eventuelle nødvendige vaccinationer vil – foruden det faste støttebeløb – kunne blive tildelt og udbetalt i forbindelse med første del af hjælp

til repatriering. Det vil være en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at personen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen i den pågældende periode. Der vil endvidere som led i udbetalingen af første del kunne ydes støtte til udgifter til nødvendige forebyggende vaccinationer i Danmark. Kommunen vil i forbindelse med oplysning af sagen kunne anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende om, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendige i det konkrete tilfælde. Der vil – i lighed med gældende regler – ikke blive fastsat en grænse for størrelsen af beløbet, der kan bevilliges til medbragt lægeordineret medicin og nødvendige forebyggende vaccinationer.

Eventuelle udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr. (2021-niveau), vil – foruden det faste beløb – endvidere kunne blive tildelt og udbetalt i forbindelse med første del af hjælp til repatriering. Der vil som det klare udgangspunkt være tale om situationer, hvor den pågældende under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der vil være tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende bruger løbende, f.eks. urinposere, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen og derfor vil skulle tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en rollator. For personlige hjælpemidler, som personen bruger løbende, vil der kunne ydes støtte til højst 1 års forbrug. Det vil være en betingelse for at dække udgifterne, at der er tale om nødvendige hjælpemidler, og at personen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte person kan klare sig i hverdagen.

De bevilligede beløb i første del af repatrieringshjælpen vil være faste, medmindre der i forbindelse med afrejsen er behov for at afholde udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr. Det samlede beløb til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen vil i givet fald blive nedjusteret svarende til udgifterne hertil. Der vil således, under forudsætning af godtgørelse af behovet herfor, i forbindelse med udbetalingen af første del af hjælp til repatriering kunne udbetales udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, der ikke kan købes i det land, hvortil den pågældende repatrierer. Det vil dog være det klare udgangspunkt for indkøb af erhvervsudstyr, at dette skal indkøbes efter indrejsen i repatrieringslandet.

Der vil endvidere – mod fradrag i anden del af hjælp til repatriering – kunne ydes yderligere støtte til dækning af ekstra transport- og rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade eller konsulat i Danmark eller udlandet, gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om udstedelse af de nødvendige dokumenter og lignende.

Eventuelt bevilliget støtte til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr samt eventuelle udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. inden udrejsen vil skulle fratrækkes beløbet til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om modregning i anden del af hjælpen til repatriering i afsnit 2.2.2.3.

2.2.2.2. Anden del af hjælp til repatriering

Det foreslås, at anden del af hjælpen til repatriering udgøres af et fast beløb på 70.000 kr. (2021-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 40.000 kr. (2021-niveau) pr. person under 18 år.

Det foreslås, at anden del af hjælp til repatriering udbetales efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. dog repatrieringslovens § 14 a.

Anden del af repatrieringshjælpen vil efter den foreslåede ordning blive bevilliget med henblik på at dække udgifterne ved genetablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, uanset de faktiske etableringsomkostninger i det pågældende land, herunder evt. indkøb af nyt bohave, behandlingsudgifter samt skolegang for skolesøgende børn. Der vil ikke kunne udbetales et andet beløb i anden del af repatrieringshjælpen under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er højere eller lavere end i andre lande.

For personer, der er fyldt 18 år, og som ikke bevilges reintegrationsbistand efter reglerne i repatrieringslovens § 10, vil der endvidere indgå et støttebeløb på 15.000 kr. pr. person med henblik på indkøb af erhvervsudstyr i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i anden del af repatrieringshjælpen. Beløbet vil således kun kunne udbetales til de personer over 18 år, som ikke samtidig tildeles reintegrationsbistand. Det skyldes, at bevilling af reintegrationsbi-

stand forudsætter, at modtageren må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet. Det forudsættes således, at den pågældende ikke er erhvervsaktiv. Tildeling af erhvervsstøtte vil ikke forudsætte, at personen godtgør et behov herfor.

De bevilligede beløb i anden del af repatrieringshjælpen vil være faste, medmindre der i forbindelse med afrejsen er afholdt udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr. Det samlede beløb til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen vil i givet fald blive nedjusteret svarende til udgifterne hertil. Der vil således, under forudsætning af godtgørelse af behovet herfor, i forbindelse med udbetalingen af første del af hjælp til repatriering kunne udbetales udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, der ikke kan købes i det land, hvortil den pågældende repatrierer. Det vil dog være det klare udgangspunkt for indkøb af erhvervsudstyr, at dette skal indkøbes efter indrejsen til repatrieringslandet.

Der vil endvidere – mod fradrag i anden del af hjælp til repatriering – kunne ydes yderligere støtte til dækning af ekstra transport- og rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade eller konsulat i Danmark eller udlandet, gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om udstedelse af de nødvendige dokumenter og lignende.

Eventuelt bevilliget støtte til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr samt eventuelle udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. inden udrejsen vil skulle fratrækkes beløbet til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om modregning i anden del af hjælpen til repatriering i afsnit 2.2.2.3.

Det forudsættes således, at kommunen ikke i alle sager vil skulle tage stilling til, om ansøgeren vil skulle bevilges støtte ud over det faste støttebeløb. Kun i sager, hvor ansøgeren angiver at have et konkret behov for dækning af udgifter til lægeordineret medicin, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler eller andre hjælpemidler og nødvendige vaccinationer, vil kommunen skulle tage konkret stilling til ansøgerens behov.

2.2.2.3. Modregning i anden del af hjælp til repatriering

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning kan hæve beløbet, der udbetales umiddelbart før afrejsen til dækning af udgifter i forbindelse med

afrejse og ankomst, og som dækker transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, med højst 10.000 kr. (2021-niveau) pr. person mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til hjælp til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Denne mulighed vil således ikke have betydning for det samlede beløb, som hjælp til repatriering udgør efter forslaget. Der vil alene være tale om en omfordeling af beløbene. Formålet er at sikre, at udbetalingen af første del og andel del af hjælp til repatriering kan tilpasses en persons behov for nødvendig hjælp ved henholdsvis udrejsen (første del) og efter indrejsen (anden del) i det land, hvortil den pågældende repatrierer.

2.2.2.4. Tredje del af hjælp til repatriering

Det foreslås, at tredje del af hjælp til repatriering udgøres af et fast beløb på 80.000 kr. (2021-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. (2021-niveau) pr. person under 18 år.

Tredje del af hjælp til repatriering vil omfatte alle udgifter til den endelige etablering i repatrieringslandet med henblik på at tage varigt ophold uanset udgifternes karakter.

Udbetaling af tredje del af hjælp til repatriering vil efter den foreslåede ordning – i lighed med de nugældende regler for udbetaling af anden del af etableringshjælp, udgifter til sygeforsikring, behandlingsudgifter og udgifter til skolegang – komme til udbetaling efter fortrydelsesrettens udløb, eller for udlændinge, der ikke er omfattet af fortrydelsesretten, 12 måneder fra udrejsen af Danmark, forudsat de øvrige betingelser i repatrieringsloven er opfyldt.

For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab vil tredje del af hjælp til repatriering efter den foreslåede ordning blive udbetalt, når den pågældende på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes eventuelle børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab.

2.2.2.5. Fastsættelse af nærmere regler om hjælp til repatriering

Det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering. Det forventes, at bemyndigelsesbestemmelsen vil

blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering, herunder oplysningspligt over for det pengeinstitut, der vil skulle bistå ansøgeren med at overføre penge i forbindelse med repatrieringen med det formål at imødekomme de regler om kundekendskab, som pengeinstitutterne er underlagt. Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om f.eks. behandlingen af ansøgninger om hjælp til repatriering m.v.

2.3. Fastsættelse af indrejseforbud, hvis en udlænding ikke overholder en fastsat udrejsefrist

2.3.1. Gældende ret

Af udlændingelovens § 32 følger regler om fastsættelse af indrejseforbud. Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, at der kan fastsættes et indrejseforbud i de tilfælde, hvor udlændingen er pålagt at udrejse af landet straks eller ikke udrejser i overensstemmelse med udrejsefristen efter § 33, stk. 2. Det fremgår videre af udsendelsesdirektivets artikel 11, stk. 1, litra b, at afgørelser om tilbagesendelse skal ledsages af et indrejseforbud, hvis forpligtelsen til at vende tilbage ikke er efterkommet.

Dog fastsættes der alene indrejseforbud for en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, hvis den pågældende er udvist af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2. Endvidere kan der i henhold til udlændingelovens § 32 stk. 3 i særlige tilfælde, herunder af hensyn til familiens enhed, undlades fastsat et indrejseforbud, hvis udlændingen udvises efter § 25 a, stk. 2, eller § 25 b, eller hvis udlændingen er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 6.

Derudover følger det af forarbejderne til bestemmelsen i udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 189 som fremsat, almindelige bemærkninger, punkt 2.6.1.3., side 29, at bestemmelsen vedrørende § 32, stk. 1, nr. 2 blev indført med henblik på at sikre korrekt implementering af udsendelsesdirektivet, idet Rådet i sin gennemførelsesafgørelse af 15. februar 2018 henstillede til, at der systematisk skulle udstedes indrejseforbud til tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som ikke har opfyldt en forpligtigelse til at vende tilbage inden for fristen for frivillig udrejse, jf. udsendelsesdirektivets artikel 11, stk. 1, litra b.

Endvidere fremgår det af punkt 2.7.3., side 44, at i de situationer, hvor en fastsat udrejsefrist ikke er overholdt, skal afgørelsen om indrejseforbud som udgangspunkt træffes af den myndighed, som konstaterer, at der er tale om ulovligt ophold efter udløbet af en fastsat udrejsefrist.

Det følger af hjemrejseloven § 1, stk. 2, at Hjemrejsestyrelsen foretager kontrol med, om en udlænding, der ikke har lovligt ophold, udrejser i overensstemmelse med forpligtelsen hertil. Ydermere følger det af § 1, stk. 5, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om kontrol med udlændinges udrejse efter stk. 2.

Retningslinjerne for udrejsekontrol efter hjemrejselovens § 1, stk. 5, er nærmere fastsat i cirkulære nr. 9187 af 13. marts 2023 om Hjemrejsestyrelsens forkyndelser, udrejsekontrol, bistand til udrejse m.v.

Det følger af cirkulæret, at Hjemrejsestyrelsen foretager udrejsekontrol, hvis der er konkret grund til at antage, at en udlænding opholder sig her i landet uden det fornødne opholdsgrundlag, jf. § 7, stk. 1. Af § 7, stk. 2, fremgår, at andre myndigheder kan anmode Hjemrejsestyrelsen om udrejsekontrol efter stk. 1. Ydermere fremgår det af cirkulærets § 8, at Hjemrejsestyrelsen foretager udrejsekontrol i sager, hvor Danmark får underretning om udløb af udrejsefristen i SIS efter artikel 7 i SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Efter SIS-tilbagesendelsesforordningen skal alle tilbagesendelsesafgørelser, hvor tredjelandstatsborgeren ikke er frihedsberøvet, indlæses i SIS med henblik på at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage bliver overholdt, jf. SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3. Tilbagesendelsesafgørelsen indlæses med en række oplysninger, bl.a. med fristen for udrejse. Registreres vedkommende ikke udrejst inden for fristen, notificeres medlemsstaten om den manglende udrejse, jf. SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 7. Det betyder, at medlemsstaterne i alle sager om tilbagesendelse vil få besked om, hvorvidt udlændingen er registreret udrejst. Hensigten hermed er at hjælpe medlemsstaterne med at håndhæve tilbagesendelsesafgørelsen og deres forpligtelse til at udstede et indrejseforbud. Der er i princippet mulighed for, at en tredjelandstatsborger kan udrejse af medlemsstaterne, uden at det registreres i SIS, f.eks. hvis vedkommende udrejser med skib og ikke er genstand for kontrol på medlemsstaternes ydre grænser.

Er der tale om en udvist udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, vil udrejsekontrollen fortsat ske efter anmodning fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, idet SIS-tilbagesendelsesforordningen kun omfatter tredjelandstatsborgere.

I udlændingelovens kapitel 8 er der fastsat kompetence- og klageregler vedrørende afgørelser på udlændingeområdet.

Det følger af udlændingelovens § 46, stk. 1, at afgørelser efter udlændingelovens bestemmelser træffes af Udlændingestyrelsen med undtagelse af en

række bestemmelser, der fremgår af § 46, stk. 1, deriblandt udlændingelovens § 46, stk. 2 og 3.

Af udlændingelovens § 46, stk. 2, fremgår, hvilke afgørelser Styrelsen for International Rekruttering og Integration har kompetence til at træffe. Det fremgår bl.a., at afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 2, træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration, når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 46, stk. 3, i hvilke situationer Hjemrejsestyrelsen har kompetencen til at træffe afgørelser. Det fremgår bl.a., at afgørelser om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, om indrejseforbud i tilfælde, hvor en udlænding ikke medvirker til sin udrejse, og afgørelser om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved den nuværende sagsgang bliver sager, hvor Hjemrejsestyrelsen ved udrejsekontrol konstaterer, at en udlænding ikke har overholdt en udrejsefrist, og hvor der derfor skal træffes afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud, sendt flere gange frem og tilbage mellem henholdsvis Hjemrejsestyrelsen og den myndighed, der skal træffe afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud, før den afsluttes endeligt. Hjemrejsestyrelsen foretager således udrejsekontrol og forelægger sagen for den styrelse, der har kompetencen til at træffe afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, dvs. enten Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Herefter indberetter Hjemrejsestyrelsen, der som virkning af ressortoverdragelsen blandet andet er ansvarlig for indberetningen indrejseforbud, udlændingen i SIS efter anmodning fra Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, jf. udlændingelovens § 58 g, stk. 1.

Anmodningen om indberetning af indrejseforbud, som Hjemrejsestyrelsen på nuværende tidspunkt modtager fra Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, sendes, for at påminde Hjemrejsestyrelsen om at indrejseforbuddet skal indberettes. Ved den foreslåede ordning, hvor Hjemrejsestyrelsen træffer afgørelse om indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, vil anmodningen om indberetning af

indrejseforbud på baggrund af en sag om udrejsekontrol fra Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration ikke skulle ske, idet Hjemrejsestyrelsen selv træffer afgørelsen.

Det vil dermed minimere antallet af sagsgange og involverede myndigheder, hvis Hjemrejsestyrelsen – der allerede træffer afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9 – får kompetence til at træffe afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, i sager, hvor styrelsen ved udrejsekontrol konstaterer, at en udlænding ikke har overholdt en udrejsefrist.

Dette vil endvidere være i overensstemmelse med hensigten bag udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 189 som fremsat, side 44, om, at det skal være den styrelse, der konstaterer en overskreden udrejsefrist, der ligeledes skal fastsætte et indrejseforbud.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt at forenkle den samlede sagsbehandling i udrejsekontROLSager ved, at Hjemrejsestyrelsen får kompetence til at fastsætte indrejseforbud også i de tilfælde, hvor styrelsen ved en udrejsekontrol konstaterer, at en udlænding ikke har overholdt en fastsat udrejsefrist.

I forbindelse med den seneste Schengenevaluering på udsendelsesområdet i efteråret 2022, påpegede kommissionen, at Danmark fortsat ikke i tilstrækkelig grad har implementeret procedurer, som sikrede systematisk meddelelse af indrejseforbud, jf. udsendelsesdirektivets artikel 11, stk. 1, litra b.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at en forenkling af sagsprocessen, sådan at meddelelsen af indrejseforbud ligger i umiddelbar forlængelse af udrejsekontrollen, vil medføre øget systematisering i meddelelsen af indrejseforbud, således at udsendelsesdirektivet også i praksis implementeres optimalt.

Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 46, stk. 3, tilføjes, at Hjemrejsestyrelsen har kompetence til at træffe afgørelse om fastsættelse af indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, når det er Hjemrejsestyrelsen, der konstaterer, at udlændingen ikke er udrejst i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist.

2.4. Tydeliggørelse af reglerne og praksis for forlængelse af opholdstilladelser

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 1, at opholdstilladelser meddeles med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold her i landet, og at opholdstilladelser kan tidsbegrænses.

§ 15 i udlændingebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1206 af 23. august 2022, indeholder nærmere regler om, hvilke typer opholdstilladelse der meddeles med mulighed for varigt ophold, og hvilke typer opholdstilladelser der meddeles med henblik på midlertidigt ophold.

Det fremgår af bestemmelsen bl.a., at opholdstilladelser på grundlag af familiesammenføring som udgangspunkt meddeles med mulighed for varigt ophold her i landet, dog således at udlændinge, der meddeles opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring med flygtninge, meddeles opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold her i landet, jf. § 15, stk. 1, 2 og 4.

Endvidere fremgår det af bestemmelsen bl.a., at opholdstilladelser til flygtninge og blandt andre udlændinge, der meddeles opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller studieophold, meddeles med henblik på midlertidigt ophold, jf. § 15, stk. 3.

Ifølge udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., forlænges en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Udlændingelovens § 19 angiver en række grunde til, at en opholdstilladelse kan inddrages. Det gælder efter § 19, stk. 1, nr. 1, bl.a., når grundlaget for en tidsbegrænset opholdstilladelse ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl), og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. §§ 7 og 8. Endvidere gælder det bl.a., hvis en tidsbegrænset opholdstilladelse til en ægtefællesammenført er betinget af, at forskellige betingelser løbende er opfyldt, f.eks. at ægtefællerne ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og betingelserne ikke længere er opfyldt. Der henvises til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 4-9. En tidsbegrænset opholdstilladelse kan også inddrages bl.a., hvis en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse her i landet,

eller en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den pågældende, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, jf. § 19, stk. 1, nr. 11. Det samme gælder, hvis en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse som religiøs forkynner, eller en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til den pågældende, modtager offentlig hjælp til forsørgelse, jf. § 19, stk. 1, nr. 13.

Hvis en udlænding, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, ansøger om forlængelse af opholdstilladelsen, vil opholdstilladelsen blive forlænget, hvis ikke der foreligger sådanne omstændigheder, som fremgår af udlændingelovens § 19, og som vil kunne begrunde inddragelse af opholdstilladelsen, jf. § 11, stk. 2, 1. pkt.

Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen af egen drift, dvs. uden at udlændingen skal indgive ansøgning herom, træffer afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, hvis grundlaget fortsat er til stede, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt.

Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold på andet grundlag, f.eks. på grundlag af beskæftigelse, studieophold eller familiesammenføring med en flygtning, skal selv ansøge om forlængelse af opholdstilladelsen, og i praksis forlænges også sådanne opholdstilladelser, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen, f.eks. fordi grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, om inddragelse er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 1. pkt. Også en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, skal inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 19 a, stk. 1, gælder ligeledes i forbindelse med forlængelse af opholdstilladelser efter § 7 og § 8, stk. 1 og

2, og forlængelse af opholdstilladelser meddelt til familiesammenførte til udlændinge med opholdstilladelser efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Det betyder, at opholdstilladelser efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, og opholdstilladelser, der er meddelt efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, skal nægtes forlænget, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at afslå forlængelse af opholdstilladelsen.

Det fremgår af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, at udlændingelovens § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser, jf. dog § 19 b, der vedrører fortsat ophold på baggrund af arbejdsmarkedstilknytning. Udlændingelovens § 26, stk. 1, gælder dog ikke ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3, eller § 19, stk. 4, hvor udlændingelovens § 26, stk. 2, i stedet finder anvendelse, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 3, og § 19, stk. 11.

Det betyder, at de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, skal indgå ved vurderingen af, om andre opholdstilladelser – bortset fra visse opholdstilladelser på beskæftigelsesområdet, jf. § 19 b – end opholdstilladelser meddelt til flygtninge og opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med flygtninge, skal inddrages, når der foreligger sådanne omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 19. Dette gælder dog ikke omstændighederne nævnt i § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 19, stk. 4, hvor § 26, stk. 2, finder anvendelse.

Der skal for disse andre typer af opholdstilladelser, f.eks. opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med andre end flygtninge, beskæftigelse og studieophold, således tages hensyn til, om inddragelse af opholdstilladelsen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte

tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, jf. § 26, stk. 1, nr. 1-6.

Efter praksis finder udlændingelovens § 26, stk. 1, endvidere anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold, dvs. bl.a. opholdstilladelser meddelt på grundlag af ægtefællesammenføring med udlændinge, der ikke er flygtninge. Dette kom tidligere til udtryk i udlændingelovens § 19, stk. 7, der blev ophævet ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.). Det fremgik således af § 19, stk. 7, at § 26, stk. 1, fandt anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse. Sammenholdt med udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., hvorefter en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, var dette et udtryk for, at § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelser om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold, eftersom § 19, stk. 7, var indeholdt i § 19, som § 11 henviser til. Dette blev der ved en fejl ikke taget højde for i forbindelse med ophævelsen af § 19, stk. 7.

Som nævnt meddeles bl.a. opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, når den herboende ægtefælle ikke er flygtning, med mulighed for varigt ophold, og hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, indgår således ved vurderingen af, om en sådan opholdstilladelse kan forlænges.

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden, og at det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges,

medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, betyder – da § 19, stk. 7 og 8, er indeholdt i § 19 – at de omstændigheder, der er nævnt i udlændingelovens § 19 stk. 7 og 8, også skal indgå ved vurderingen af, om bl.a. en opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, når den herboende ægtefælle ikke er flygtning, skal forlænges.

Endelig fremgår det af udlændingelovens § 11, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, også finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Det betyder, at de omstændigheder, der er nævnt i udlændingelovens § 19 stk. 7 og 8, også skal indgå ved vurderingen af, om en opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, når den herboende ægtefælle er flygtning, skal forlænges.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at reglerne om forlængelse af opholdstilladelser bør fremgå mere tydeligt i udlændingeloven.

Spørgsmålet om inddragelse af en opholdstilladelse bliver aktuelt, hvis en eller flere af betingelserne for inddragelse i udlændingelovens § 19 er opfyldt, f.eks. at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, på et tidspunkt, hvor udlændingens opholdstilladelse er gyldig og ikke udløber inden for den nærmeste fremtid. Er opholdstilladelsen derimod ved at udløbe på et tidspunkt, hvor en eller flere af betingelserne for inddragelse i udlændingelovens § 19 er opfyldt, opstår der i stedet for det spørgsmål, om opholdstilladelsen skal nægtes forlænget.

Det er således tidspunktet for indtræden af de grunde, der kan føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse, i forhold til, om opholdstilladelsen er ved at udløbe eller ej, der er afgørende for, om det er inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelse, der aktualiseres.

De gældende bestemmelser i udlændingelovens §§ 19 og 19 a indeholder regler om inddragelse af opholdstilladelser, mens reglerne og praksis for forlængelse af opholdstilladelser ikke fremgår af udlændingeloven med samme tydelighed.

Det foreslås derfor at foretage nogle justeringer af bestemmelserne i udlændingelovens §§ 11 og 19 a med det formål at tydeliggøre reglerne og praksis for forlængelse af opholdstilladelser. Det foreslås i den forbindelse, at de grundlæggende betingelser for forlængelse og inddragelse af opholdstilladelser skal fremgå af hhv. udlændingelovens § 11 og § 19, mens regler, der danner grundlag for vurderingen af, om opholdstilladelser skal afslås forlænget eller inddrages, hvis betingelserne herfor er til stede, skal fremgå af udlændingelovens § 19 a.

Der er alene tale om justeringer af teknisk karakter, og der ændres med forslaget ikke på de forhold, der kan begrunde inddragelse eller nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser, eller vurderingen af, om forlængelse og inddragelse skal ske i sådanne tilfælde.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1-8, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til de databeskyttelsesretlige regler

Behandling af personoplysninger er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter databeskyttelsesforordningen), hvoraf det fremgår, at både registrering, søgning, brug og videregivelse ifølge artikel 4, nr. 2, udgør en behandling af personoplysninger.

Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter databeskyttelsesloven) supplerer og gennemfører databeskyttelsesforordningen, jf. databeskyttelseslovens § 1, stk. 1. Loven og forordningen gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling. Videregivelse og indhentelse af oplysninger om fysiske personer til og fra en anden offentlig myndighed er en behandling af personoplysninger, der er omfattet af disse regler.

Det følger af § 28, stk. 1, 1. pkt., i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018 om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt

tilgængelige informationsdatabaser m.v.), at for manuel videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed gælder reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, jf. databeskyttelseslovens § 2, stk. 1.

Det fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., at for videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, finder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven anvendelse, medmindre videregivelsen er reguleret af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Det fremgår af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Der vil efter forslaget skulle ske udveksling af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 fastlægger en række grundlæggende behandlingsprincipper, der skal være opfyldt ved al behandling af personoplysninger. Det følger i den forbindelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (litra a), indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (litra b), være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (litra c), og oplysninger skal endvidere opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles (litra e).

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandling af personoplysninger må finde sted, hvis mindst én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel

6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Det er bl.a. tilfældet, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsættemere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling.

Det følger herudover af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, bl.a., at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder, behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer.

Det fremgår endvidere af artikel 6, stk. 3, at EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime formål, der forfølges. Der gælder således et proportionalitetsprincip.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, at behandling af særlige kategorier af personoplysninger, herunder race eller etnisk oprindelse, helbredsoplysninger, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, som udgangspunkt er forbudt. Efter bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, kan der gøres undtagelse til forbuddet i stk. 1. Det kan f.eks. ske, hvis behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol, jf. § 9, stk. 2, litra f, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og

står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g. Reglen i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, er i dansk ret blevet aktiveret i databeskyttelseslovens § 7, stk. 4, hvoraf det fremgår, at forbudet mod behandling af følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, ikke gælder, hvis behandling af oplysninger er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Det følger endvidere af artikel 9, stk. 2, litra g, at behandlingen skal stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse, herunder lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed, formålsbegrænsning og dataminimering, og i øvrigt sikre passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

For så vidt angår den foreslåede hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan tilgå oplysninger i indkomstregistret til brug for vurderingen af, om der skal ske vejledning efter repatrieringslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil der blive behandlet personoplysninger omfattet af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen. Der vil være tale om oplysninger om navn og kontaktoplysninger på arbejdsgiver og oplysninger om indtægtsforhold, dvs. private økonomiske forhold, som alle er almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Behandlingen heraf vurderes at være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter personoplysninger lovligt kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder således, at den foreslåede behandling kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen, og at behandlingen er saglig og nødvendig og står i rimeligt forhold til de mål, der forfølges med lovforslaget.

Det er herved forudsat, at kommunerne alene vil få adgang til oplysninger i indkomstregistret i det omfang, det efter en konkret vurdering er nødvendigt og sagligt, herunder at adgangen teknisk begrænses til de oplysninger, det er nødvendigt for kommunerne at få adgang til.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

[De økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige er under udarbejdelse]

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. er under udarbejdelse]

6. Administrative konsekvenser for borgerne

[De administrative konsekvenser for borgerne er under udarbejdelse]

7. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke andre EU-retlige aspekter end forholdet til databeskyttelsesforordningen. Der henvises til afsnit 3.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Implementeringskonsekven-	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]

UDKAST

ser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for borgerne	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Der henvises til afsnittet ovenfor om forholdet til EU-retten.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er ikke i dag hjemmel til, at kommunerne i relation til den dedikerede vejledningspligt kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret.

Af repatrieringslovens § 5, 1. pkt., fremgår det, at kommunalbestyrelsen vejleder systematisk i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning hertil, om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering.

Af repatrieringslovens § 5, 2. pkt., følger, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at vejlede udlændinge, som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, og som har modtaget kontanthjælp eller lignende ydelser i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder, ved en dedikeret samtale om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering. Den dedikerede vejledning sker ved en selvstændig samtale, som afholdes minimum hvert andet år.

Det foreslås, at der tilvejebringes lovhjemmel i repatrieringslovens § 5, stk. 2, til, at kommunerne kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret til brug for vurderingen af, om der skal ske vejledning efter § 5, stk. 1, 2. pkt.

Oplysninger, der vil være relevante at indhente fra indkomstregistret til brug for vurderingen af, om der efter repatrieringslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., skal vejledes om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering, vil være oplysninger om indtægtsforhold og ydelseshistorik, som kan vise, om en udlænding, som har haft opholdstilladelse i Danmark i minimum 5 år, har modtaget kontanthjælp, uddannelseshjælp, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i mindst 18 ud af de seneste 36 måneder.

Kommunerne vil navnlig kunne anvende adgangen som led i vurderingen af, om der skal ske vejledning af udlændinge, som er tilflyttet kommunen inden for de sidste 36 måneder, og hvor eventuelt tidligere modtagne ydelser udbetalt af den tidligere bopælskommune ikke er registreret i tilflytterkommunens fagsystemer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 4, at hvis den pågældende på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, er sigtet for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, tilbageholdes udbetalingen, indtil der afsiges endelig dom. Er der på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering sket domfældelse ved endelig dom for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, eller fører sigtelsen, jf. 1. pkt., til domfældelse ved endelig dom, bortfalder den sidste del af hjælpen til repatriering. Kommunens tilkendegivelse om tilbageholdelse af udbetalingen er ikke en afgørelse.

Det fremgår af repatrieringslovens § 7, stk. 5, at kommunalbestyrelsen inden udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, indhenter en udtalelse fra politiet om, hvorvidt den pågældende på udbetalingstidspunktet er registreret sigtet eller dømt i Kriminalregisteret for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, og som er begået her i landet forud for kommunalbestyrelsens afgørelse om hjælp til repatriering.

Endelig fremgår det af repatrieringslovens § 7, stk. 6, at udbetaling af den resterende del af hjælp til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, er betinget af, at personen efter anmodning fra kommunalbestyrelsen erklærer ikke at være sigtet, tiltalt eller dømt for et strafbart forhold, der helt eller delvis har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og indtil det tidspunkt, hvor personen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen.

Af repatrieringslovens § 7 a, stk. 2-5, fremgår, at hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, og udgifter til skolegang, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 9, samt hjælp til dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7 a, stk. 4, udbetales i to dele, således at første del af hjælpen udbetales ved tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til repatriering efter fortrydelsesrettens udløb, dvs. efter 12 på hinanden følgende måneder, der efter ansøgning kan forlænges op til i alt 24 måneder.

For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til repatriering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab udbetales den resterende del af hjælpen til repatriering, når den pågældende på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra det danske statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab.

Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det at nyaffatte repatrieringslovens § 7 a, således at hjælp til repatriering vil blive udbetalt i tre dele. Efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 3, vil den tredje del af hjælpen til repatriering for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, blive udbetalt efter fortrydelsesfristens udløb, og for andre udlændinge 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab vil den tredje del efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., blive udbetalt, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, som derfor ikke er omfattet af tilsagnet efter § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, vil tredje del af repatrieringshjælpen blive udbetalt, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 2. pkt. Efter ansøgning kan fristen i 1. pkt. forlænges med 12 måneder, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 3. pkt. Ansøgning herom skal – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder – indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt., og til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af hjælpen til repatriering, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 4. og 5. pkt.

Det foreslås i § 7, stk. 4-6, at ændre henvisningerne til § 7 a, stk. 2-5, til § 7 a, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, om nyaffattelse af repatrieringslovens § 7 a og indebærer, at der i repatrieringslovens § 7, stk. 4-6, vil blive henvist til de nye bestemmelser om tidspunktet for udbetaling af den tredje og sidste del af hjælp til repatriering i den foreslåede affattelse af repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3.

Til nr. 3

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en person, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 6. Personer omfattet af repatrieringsordningens personkreds er dels flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v. samt andre familiesammenførte udlændinge, dels danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der i forbindelse med repatriering løses fra deres danske statsborgerskab. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis personen ikke har midler hertil, jf. herved også repatrieringslovens § 7 a, stk. 11, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning med henblik på at tage varig bopæl. Ved vurderingen af, om personen har midler til repatriering, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr. for enlige og op til 100.000 kr. for ægtefæller, jf. § 7 a, stk. 11. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 7.

Repatrieringsloven omfatter en række former for hjælp til repatriering, som en person kan modtage efter loven. Repatrieringshjælpen udbetales som led i personens tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Det beror i nogen grad på en konkret vurdering af den enkelte persons forhold, om den pågældende selv har tilstrækkelige midler til repatrieringen, og i hvilket omfang der i givet fald kan ydes støtte.

Udbetaling af hjælp til repatriering er i visse tilfælde opdelt i to dele. I disse tilfælde er udbetaling af den resterende del af hjælpen betinget af, at de tidsmæssige betingelser er opfyldt, hvilket typisk er tilfældet efter 12 måneder, jf. nedenfor, og at personen fortsat opholder sig som repatrieret i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at repatrieringslovens § 7 a nyaffattes med henblik på at etablere en ny opdeling af udbetalingen af hjælp til repatriering i tre dele, jf. dog repatrieringslovens § 14 a. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kommunalbestyrelsen – i lighed med gældende regler – fortsat vil skulle foretage en formuevurdering forud for bevilling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 11. Det foreslås, at de anførte beløb i forslaget

til repatrieringslovens § 7 a reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, og at beløbene vil fremgå af den årlige vejledning om satser.

Baggrunden for forslaget er, at der lov nr. 1190 af 8. juni 2021 blev vedtaget den her foreslåede ændring af udbetalingstidspunkt og ydelsesstruktur for repatrieringsordningen.

Disse ændringer fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Ved lov nr. 452 af 20. april 2022 blev der bl.a. indsat en ny § 14 a i repatrieringsloven og gennemført ændring af forskellige henvisninger i loven. Ændringerne blev ikke gennemført i de dele af repatrieringsloven fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft.

Hvis ændringerne fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021 sættes i kraft, vil henvisningerne i bestemmelserne som følge af ændringerne fra lov nr. 452 af 8. juni 2021 ikke være korrekte.

Da der rent lovteknisk ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, skal bestemmelserne i § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, ophæves og nyaffattes.

Der skal med forslaget ikke ske materielle ændringer i forhold til, hvad der blev vedtaget med § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021.

Den foreslåede ordning skal ses i sammenhæng med udlændinge- og integrationsministerens mulighed for efter repatrieringslovens § 14 a at fastsætte nærmere regler om, at hjælp til repatriering kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringerne med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Uanset den foreslåede ordning vil det således fortsat være muligt for udlændinge- og integrationsministeren at fastsætte nærmere regler for fleksibel udbetaling, herunder om, at alle tre rater af repatrieringsstøtte vil kunne blive udbetalt kontant i forbindelse med udrejsen.

Forslaget indebærer, at hjælp til repatriering fremover vil blive udbetalt i tre dele.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., at der umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst

Denne første del af repatrieringshjælpen vil i medfør af den foreslåede ordning omfatte dækning af udgifter til rejsen til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, og hjælp til den indledende etablering i repatrieringslandet, indtil udbetalingen af anden del af repatrieringshjælpen finder sted.

Første del af repatrieringshjælpen vil efter forslaget omfatte transportomkostninger for personen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i repatrieringslandet, der kan foregå med fly, tog el. lign.

Efter forslaget vil der også kunne ydes støtte til dækning af transport- og rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade eller konsulat i Danmark eller udlandet, og gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om udstedelse af de nødvendige dokumenter og lignende.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., at der efter ansøgning før udrejsen derudover kan udbetales udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende dokumenterer at have et særligt behov herfor.

Forslaget indebærer, at første del af repatrieringshjælpen efter forslaget – foruden det faste beløb – vil kunne omfatte eventuelle udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og eventuelle nødvendige vaccinationer i Danmark. Det vil være en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at personen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen. Der vil tillige kunne ydes støtte til udgifter til nødvendige forebyggende vaccinationer i Danmark. Kommunen vil i forbindelse med oplysning af sagen kunne anmode om en erklæring fra læge, hospital, institut eller lignende om, hvilke vaccinationer, der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde.

Der fastsættes i lighed med gældende regler ikke en grænse for størrelsen af beløbet, der kan bevilliges til medbragt lægeordineret medicin og nødvendige forebyggende vaccinationer.

Eventuelle udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., vil

– foruden det faste beløb – endvidere kunne blive tildelt og udbetalt i forbindelse med første del af hjælp til repatriering. Der vil som det klare udgangspunkt være tale om situationer, hvor den pågældende under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der vil være tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende bruger løbende, f.eks. urinposer, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen og derfor vil skulle tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en rollator. For personlige hjælpemidler, som personen bruger løbende, vil der kunne ydes støtte til højst 1 års forbrug. Det er en betingelse for at dække udgifterne, at der er tale om nødvendige hjælpemidler, og at personen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte person kan klare sig i hverdagen.

Det forudsættes, at første del af hjælp til repatriering udbetales i Danmark så tæt som muligt på personens udrejse af Danmark.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, nr. 2, at der efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år, til hjælp til indledende etablering.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at anden del af repatrieringshjælpen udbetales hurtigst muligt efter indrejsen i repatrieringslandet.

Efter forslaget vil anden del af hjælp til repatriering omfatte indledende hjælp til etablering i det land, den pågældende repatrierer til. Bestemmelsen indeholder ikke krav til de faktiske etableringsomkostninger, herunder evt. indkøb af nyt bohave, behandlingsudgifter og skolegang for skolesøgende børn.

De bevilgede beløb vil være faste, medmindre der i forbindelse med afrejsen fra Danmark er afholdt udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, hvormed beløbet til første del af hjælpen til repatriering vil blive hævet med højst 10.000 kr. Det samlede beløb til udbetaling ved anden del af repatrieringshjælpen nedjusteres i givet fald svarende til udgifterne hertil, jf. også forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, nedenfor. Der foretages desuden formuevurdering i forbindelse med bevilling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 1 og 11.

Forslaget indebærer, at der for personer, der er fyldt 18 år, og som ikke modtager reintegrationsbistand efter reglerne i repatrieringslovens § 10, udbetales 70.000 kr. (2021-niveau) efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Forslaget indebærer endvidere, at der for personer, der er fyldt 18 år, og som ikke tildeles reintegrationsbistand efter reglerne i repatrieringslovens § 10, endvidere indgår et støttebeløb på 15.000 kr. (2021-niveau) i anden del af repatrieringshjælpen med henblik på indkøb af erhvervsudstyr i repatrieringslandet. Samlet set udbetales således 85.000 kr. (2021-niveau). Beløbet vil kun kunne udbetales til de personer over 18 år, som ikke samtidig tildeles reintegrationsbistand, idet det ved reintegrationsbistanden forudsættes, at modtageren må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet, hvorved det forudsættes, at den pågældende ikke er erhvervsaktiv. Tildeling af erhvervsstøtte vil ikke forudsætte, at personen godtgør et behov herfor.

Forslaget indebærer desuden, at der for personer under 18 år udbetales 40.000 kr. (2021-niveau) efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, vil der umiddelbart før udrejsen desuden kunne udbetales penge til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, der ikke kan købes i hjemlandet, det tidligere opholdsland, eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, hvis en person godtgør behovet herfor. Det er dog det klare udgangspunkt for indkøb af erhvervsudstyr, at dette købes i repatrieringslandet.

Eventuelt bevilliget støtte til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr samt eventuelle udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. vil skulle fratrækkes beløbet til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., at der for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, efter fortrydelsesfristens udløb udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år, til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Forslaget indebærer, at tredje del af hjælp til repatriering vil udgøre et fast beløb på 80.000 kr. (2021-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. (2021-niveau) pr. person under 18 år. Denne tredje del af repatrieringshjælpen er målrettet hjælp til den endelige etablering i repatrieringslandet med henblik på at tage varigt ophold.

Udbetaling af den tredje del af hjælp til repatriering vil – i lighed med de gældende regler for udbetaling af anden del af visse ydelser – være betinget af, at fortrydelsesfristen er udløbet, dvs. at der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 1, eller – hvis den pågældende har fået fristen forlænget, jf. udlændingelovens § 17 a, stk. 2 – at denne frist er udløbet. Det vil endvidere være en betingelse, at den pågældende person fortsat opholder sig som repatrieret i repatrieringslandet. Tredje del af repatrieringshjælpen vil herefter komme til udbetaling, forudsat at de øvrige betingelser herfor i repatrieringsloven er opfyldt.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., at der for andre udlændinge udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år, til hjælp til varig tilbagevenden 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Forslaget indebærer, at tredje del af hjælp til repatriering vil udgøre et fast beløb på 80.000 kr. (2021-niveau) pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. (2021-niveau) pr. person under 18 år. Denne tredje del af repatrieringshjælpen er målrettet hjælp til den endelige etablering i repatrieringslandet med henblik på at tage varigt ophold.

Forslaget indebærer, at udbetaling af tredje del af hjælp til repatriering for personer, som ikke er omfattet af fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2 – i lighed med de gældende regler for udbetaling – vil være betinget af, at der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark. Det er endvidere en betingelse, at den pågældende person fortsat opholder sig som repatrieret i repatrieringslandet. Tredje del af repatrieringshjælpen vil herefter komme til udbetaling, forudsat de øvrige betingelser herfor i repatrieringsloven er opfyldt.

For danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab foreslås det i § 7 a, stk. 2, nr. 1, 1. pkt., at der umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år, til dækning af udgifter til afrejse og ankomst, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab.

Denne første rate af repatrieringshjælpen vil omfatte dækning af udgifter til rejsen til det land, personen repatrierer til, og udgifter til den indledende

etablering i repatrieringslandet, indtil udbetalingen af anden del af repatrieringshjælpen finder sted. Første del af repatrieringshjælpen forudsættes udbetalt i Danmark så tæt som muligt på udrejsen.

Efter forslaget er det for danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab en betingelse for at få udbetalt første del af hjælp til repatriering, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra deres danske statsborgerskab.

Første del af repatrieringshjælpen vil efter forslaget omfatte transportomkostninger for personen fra bopælen i Danmark til bestemmelsesstedet i repatrieringslandet, der kan foregå med fly, tog el. lign.

Efter forslaget vil der også kunne ydes støtte til dækning af transport- og rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade eller konsulat i Danmark eller udlandet, og gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om udstedelse af de nødvendige dokumenter og lignende.

De bevilgede beløb vil være faste, medmindre der i forbindelse med afrejsen fra Danmark er afholdt udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, hvormed beløbet til første del af hjælpen til repatriering vil blive hævet med højst 10.000 kr. Det samlede beløb til udbetaling ved anden del af repatrieringshjælpen nedjusteres i givet fald svarende til udgifterne hertil, jf. også forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, nedenfor. Der foretages desuden formuevurdering i forbindelse med bevilling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 1 og 11.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt., at der efter ansøgning umiddelbart før udrejse derudover kan udbetales udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., samt hjælp til nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har særligt behov herfor.

Forslaget indebærer, at første del af repatrieringshjælpen efter forslaget – foruden det faste beløb – vil kunne omfatte eventuelle udgifter til nødvendig lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug og eventuelle nødvendige vaccinationer i Danmark. Det vil være en betingelse for at dække udgifter til nødvendig lægeordineret medicin, at personen ved en lægeerklæring dokumenterer at have behov for medicinen. Der vil tillige kunne ydes støtte til udgifter til nødvendige forebyggende vaccinationer i Danmark. Kommunen vil i forbindelse med oplysning af sagen kunne anmode om en erklæring fra

læge, hospital, institut eller lignende om, hvilke vaccinationer der anses for at være nødvendig i det konkrete tilfælde.

Der fastsættes i lighed med gældende regler ikke en grænse for størrelsen af beløbet, der kan bevilliges til medbragt lægeordineret medicin og nødvendige forebyggende vaccinationer.

Forslaget indebærer endvidere, at eventuelle udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., vil – foruden det faste beløb – kunne blive tildelt og udbetalt i forbindelse med første del af hjælp til repatriering. Der vil være tale om situationer, hvor den pågældende under sit ophold her i landet har brugt hjælpemidler, og hvor det skønnes, at den pågældende fortsat vil have behov for disse hjælpemidler. Der er tale om personlige hjælpemidler, dvs. engangsartikler, som den pågældende bruger løbende, f.eks. urinposer, bleer og stomiposer, og om andre hjælpemidler, som alene er udlånt af kommunen og derfor vil skulle tilbageleveres ved udrejsen, f.eks. en stok eller en rollator. For personlige hjælpemidler, som personen bruger løbende, vil der kunne ydes støtte til højst 1 års forbrug. Det vil være en betingelse for at dække udgifterne, at der er tale om nødvendige hjælpemidler, og at personen dokumenterer at have behov for hjælpemidlerne i den pågældende periode. Hermed tænkes på udstyr eller hjælpemidler, som er nødvendige for, at den enkelte person kan klare sig i hverdagen. Der vil som udgangspunkt kun kunne ydes støtte til hjælpemidler, som personen allerede har brugt her i landet.

Det forudsættes, at første del af hjælp til repatriering udbetales i Danmark så tæt som muligt på personens udrejse af Danmark.

For danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab foreslås det videre i § 7 a, stk. 2, nr. 2, at der efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år, til udgifter til indledende etablering i det pågældende land.

Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at anden del af repatrieringshjælpen udbetales hurtigst muligt efter indrejsen i repatrieringslandet.

Efter forslaget vil anden del af repatrieringshjælpen omfatte indledende hjælp til etablering i det land, hvortil pågældende repatrierer til. Bestemmelsen indeholder ikke krav til de faktiske etableringsomkostninger, herunder

evt. indkøb af nyt bohave, behandlingsudgifter og skolegang for skolesøgende børn.

De bevilgede beløb vil være faste, medmindre der i forbindelse med afrejsen fra Danmark er afholdt udgifter til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, hvormed beløbet til første del af hjælpen til repatriering vil blive hævet med højst 10.000 kr. Det samlede beløb til udbetaling ved anden del af repatrieringshjælpen nedjusteres i givet fald svarende til udgifterne hertil, jf. også forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, nedenfor. Der foretages desuden formuevurdering i forbindelse med bevilling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 1 og 11.

Forslaget indebærer, at der for personer, der er fyldt 18 år, og som ikke modtager reintegrationsbistand efter reglerne i repatrieringslovens § 10, udbetales 70.000 kr. (2021-niveau) efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Forslaget indebærer endvidere, at for personer, der er fyldt 18 år, og som ikke tildeles reintegrationsbistand efter reglerne i repatrieringslovens § 10, indgår efter forslaget i anden del af repatrieringshjælpen endvidere et støttebeløb på 15.000 kr. (2021-niveau) med henblik på indkøb af erhvervsudstyr i repatrieringslandet. Samlet set udbetales således 85.000 kr. (2021-niveau). Beløbet vil kun kunne udbetales til de personer over 18 år, som ikke samtidig tildeles reintegrationsbistand, idet det ved reintegrationsbistanden forudsættes, at modtageren ikke må antages at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet, hvorved forudsættes, at den pågældende ikke er erhvervsaktiv. Tildeling af erhvervsstøtte vil ikke forudsætte, at personen godtgør et behov herfor.

Forslaget indebærer desuden, at der for personer under 18 år udbetales 40.000 kr. (2021-niveau) efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, vil der umiddelbart før udrejse desuden kunne udbetales penge til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr, der ikke kan købes i hjemlandet, det tidligere opholdsland, eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, hvis en person godtgør behovet herfor. Det er dog det klare udgangspunkt for indkøb af erhvervsudstyr, at dette købes i repatrieringslandet.

Eventuelt bevilliget støtte til transport af personlige ejendele eller indkøb og transport af erhvervsudstyr samt eventuelle udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. vil skulle fratrækkes beløbet til udbetaling i anden del af repatrieringshjælpen.

For danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab foreslås det endelig i § 7 a, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., at der udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år, til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab.

Det er en betingelse for udbetaling af den tredje del af repatrieringshjælpen, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra sit danske statsborgerskab. Ansøgningen om ubetinget løsning fra statsborgerskabet skal indgives til Udlændinge- og Integrationsministeriet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Dokumentation for henholdsvis betinget og ubetinget løsning fra det danske statsborgerskab i form af henholdsvis betinget og ubetinget løsningsattest skal sendes til den kommune, som forestår udbetalingen af hjælp til repatriering.

I tilfælde hvor den danske statsborger ikke fremlægger en ubetinget løsningsattest inden for den i 3. pkt. angivne frist, opfylder den pågældende ikke betingelserne for at modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven. Kommunalbestyrelsen skal i sådanne tilfælde træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, nr. 3, 2. pkt., at for en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år, til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn.

Forslaget indebærer, at det tillige er et krav for udbetaling af den tredje del af hjælp til repatriering, at eventuelle børn født efter kommunens endelige

tilsagn om hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 1, som følger den repatrierende forælder, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. Der vil således være tale om børn, som er sammen med den repatrierende forælder i dennes hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold dér. Der stilles ikke krav om betinget løsning af disse børn, idet børnene er født efter den repatrierende forælder har dokumenteret at være betinget løst fra sit danske statsborgerskab.

Det forudsættes, at ansøgningen om ubetinget løsning på vegne af disse børn indgives samtidig med ansøgning om ubetinget løsning fra den repatrierende forælder og eventuelle børn omfattet af repatrieringen, og at forælderen og børnene løses ubetinget fra dansk statsborgerskab samtidig. I tilfælde af, at en repatrieret forælder får et barn, efter den pågældende har indgivet ansøgning om ubetinget løsning, men før der er truffet afgørelse om ubetinget løsning, skal den pågældende forælder ansøge om løsning også på dette barns vegne, og fremsende dokumentation for ubetinget løsning til kommunen, før der kan ske udbetaling af den tredje del af hjælp til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, nr. 3, 3. pkt., at fristen i 1. pkt. efter ansøgning kan forlænges med 12 måneder.

En ansøgning om forlængelse af fristen på 12 måneder kan imødekommes for en kortere eller længere periode på op til 12 måneder. Fristen vil som udgangspunkt blive forlænget med 12 måneder, medmindre der i ansøgningen konkret er anmodet om forlængelse af fristen for en kortere periode.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, nr. 3, 4. pkt., at ansøgningen som nævnt i 3. pkt., medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, skal indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt.

Forslaget indebærer, at der kun i helt undtagelsesvis tilfælde, hvor der foreligger helt særlige omstændigheder, kan ses bort fra en fristoverskridelse. Ved vurderingen af, om der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder, der kan begrunde, at der kan ses bort fra en fristoverskridelse, kan der bl.a. lægges vægt på varigheden af fristoverskridelsen, årsagen dertil samt hvilken betydning en forlængelse af den generelle fortrydelsesret på 12 måneder vil have for den pågældende.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, nr. 3, 5. pkt., at ansøgningen vil skulle indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringsstøtten.

En ansøgning om forlængelse af fristen på yderligere 12 måneder vil således skulle indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringshjælpen inden udløbet af den i 3. pkt. fastsatte frist på 12 måneder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 7 a, stk. 1.

Det foreslås i § 7 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen, jf. dog § 14 a, efter ansøgning kan hæve beløbet, der udbetales til dækning af udgifter til afrejse og ankomst umiddelbart før udrejse, jf. stk. 1, nr. 1 og stk. 2, nr. 1, til brug for transport af personlige ejendele eller personligt bohav, med højst 10.000 kr. pr. person, mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2.

Forslaget indebærer, at kommunen vil kunne hæve det beløb, der udbetales til afrejse og ankomst umiddelbart før udrejse, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, med højst 10.000 kr. pr. person mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Det vil være en betingelse, at det kan dokumenteres, at det forhøjede beløb anvendes til brug for transport af personlige ejendele eller personligt bohav.

Den foreslåede bestemmelse vil således ikke have betydning for det samlede beløb til hjælp til repatriering. Der er alene være tale om, at en del af beløbet, der som udgangspunkt vil blive udbetalt som anden del af repatrieringshjælpen, i stedet vil blive udbetalt i forbindelse med udbetalingen af første del af repatrieringshjælpen.

Forslaget betyder bl.a., at hvis en person i forbindelse med tilbagevenden f.eks. ønsker hjælp til dækning af udgifter til at medtage store mængder indbo til repatrieringslandet, vil et beløb svarende til disse udgifter, såfremt de kan godtgøres, blive fratrasket i anden del af hjælp til repatriering, som udbetales efter indrejsen til repatrieringslandet med henblik på midlertidig etablering.

Det foreslås i § 7 a, stk. 4, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering.

Forslaget indebærer, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering. Det forventes, at bemyndigelsesbestemmelsen navnlig vil blive anvendt til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering, herunder om nødvendige oplysninger til brug for pengeinstituttets overførsel af penge i forbindelse med repatrieringen. Formålet hermed er at imødekomme de regler om kundekendskab m.v., som pengeinstitutterne er underlagt i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Relevante oplysninger, som vil skulle videregives til pengeinstituttet, kan f.eks. være ID-dokumentation, forventet adresse i hjemlandet, kontaktoplysninger i hjemlandet m.v. Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om bl.a. behandlingen af ansøgninger om hjælp til repatriering.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af repatrieringslovens § 9, stk. 1, 3. pkt., at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af udbetalt hjælp til repatriering, hvis en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har modtaget hjælp til repatriering, ikke inden den frist, der er nævnt i § 7 a, stk. 2-5, er ubetinget løst fra sit danske statsborgerskab. Det fremgår af repatrieringslovens § 7 a, stk. 2-5, at for danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab udbetales den resterende del af hjælp til etablering, jf. stk. 1, nr. 4, hjælp til sygeforsikring, jf. stk. 1, nr. 6, udgifter til skolegang, jf. stk. 1, nr. 9, samt udgifter til behandling, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. Efter ansøgning kan fristen forlænges med 12 måneder, og ansøgningen skal – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder – indgives inden udløbet af den angivne frist på 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det fremgår videre af § 7 a, stk. 2-5, at for en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af repatrieringshjælpen, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn.

Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås repatrieringslovens § 7 a nyaffattet, og bestemmelsen vil indebære bl.a., at hjælp til repatriering udbetales i tre dele. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab vil den tredje del efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., blive udbetalt, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, vil den tredje del af repatrieringshjælpen blive udbetalt, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 2. pkt. Efter ansøgning vil fristen i 1. pkt. kunne forlænges med 12 måneder, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 3. pkt., og ansøgning herom vil – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder – skulle indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt., jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 4. pkt. Ansøgningen vil skulle indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringsstøtten, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk., 2, nr. 3, 5. pkt.

Det foreslås i § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, at ændre henvisningen til § 7 a, stk. 2-5, til § 7 a, stk. 2, nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, om nyaffattelse af repatrieringslovens § 7 a og indebærer, at der i repatrieringslovens § 9, stk. 1, 3. pkt., vil blive henvist til bestemmelsen om tidspunktet for udbetaling af tredje del af hjælp til repatriering i den foreslåede nye affattelse af repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3.

Til nr. 5

Af repatrieringslovens § 9, stk. 1, 5. pkt., fremgår, at er retten til den resterende del af hjælp til repatriering efter § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfaldet, jf. § 9 b, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling heraf.

Efter repatrieringslovens § 9 b, stk. 1, 1. pkt., træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfalder, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i udlændingelovens §

10, stk. 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 5, ville udelukke personen fra opholdstilladelse.

Efter repatrieringslovens § 9 b, stk. 2, træffer kommunalbestyrelsen desuden afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfalder, hvis persons opholdstilladelse bortfalder i medfør af udlændingelovens § 21 b.

Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås det at nyaffatte repatrieringslovens § 7 a, således at hjælp til repatriering vil blive udbetalt i tre dele. Efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2, vil anden del af hjælp til repatriering blive udbetalt efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 3, vil den tredje del af hjælp til repatriering for udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, blive udbetalt efter fortrydelsesfristens udløb, og for andre udlændinge 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab vil den tredje del efter forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 1. pkt., blive udbetalt, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, vil tredje del af repatrieringshjælpen, blive udbetalt, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 2. pkt. Efter ansøgning vil fristen i 1. pkt. kunne forlænges med 12 måneder, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 3. pkt., og ansøgning herom vil – medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder – skulle indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt., jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 4. pkt. Ansøgningen vil skulle indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringsstøtten, jf. forslaget til repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, nr. 3, 5. pkt.

Det foreslås, at repatrieringslovens § 9, *stk. 1, 5. pkt.*, og § 9 b, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, ændres, således at henvisningen i bestemmelserne til § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, ændres til henvisninger til § 7 a, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, om nyaffattelse af repatrieringslovens § 7 a. Forslaget indebærer, at der i repatrieringslovens § 9, stk. 1, 5. pkt., og § 9 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, vil blive henvist til den foreslåede nye affattelse af bestemmelserne i repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, om tidspunktet for udbetaling af anden og tredje del af hjælp til repatriering.

Til nr. 6

Det fremgår af repatrieringslovens § 14, stk. 1, at de beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Endvidere fremgår det af § 14, stk. 2, at de beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 4, og § 7 a, stk. 2, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent. Yderligere fremgår det af § 14, stk. 3, at de beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. Endelig fremgår det af § 14, stk. 4, at de beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent.

Lovforslagets § 1, nr. 3, indeholder forslag til en nyaffattelse af repatrieringslovens § 7 a.

Det foreslås i repatrieringslovens § 14, stk. 1, at de beløb, der er nævnt i §§ 7, stk. 11, og 7 a, er fastsat i 2024-niveau og fra og med 2025 reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget indebærer, at beløbene i repatrieringslovens § 7, stk. 11, og forslaget til repatrieringslovens § 7 a, vil blive reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om satsreguleringsprocent. Beløbene vil fremgå af Udlændinge- og Integrationsministeriets årlige vejledning om satser.

Det foreslås i repatrieringslovens § 14, stk. 2, at det beløb, der er nævnt i § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og fra og med 2018 reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget om nyaffattelse af repatrieringslovens § 14 er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, om forslag til en nyaffattelse af § 7 a om en ny ydelsesstruktur. Forslaget skal desuden sikre, at også beløbene i § 7, stk. 11, om formuebeløb, som kommunalbestyrelsen ser bort fra ved vurderingen af, om en person har midler til repatriering, bliver satsreguleret på samme måde som øvrige beløb i repatrieringsloven.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 1, at en opholdstilladelse meddeles med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold her i landet, og at opholdstilladelsen kan tidsbegrænses.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., forlænges en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Udlændingelovens § 19 angiver forskellige grunde til, at en opholdstilladelse kan inddrages. Det gælder efter § 19, stk. 1, nr. 1, bl.a., når grundlaget for en tidsbegrænset opholdstilladelse ikke længere er til stede.

Det foreslås, at ordene »meddelt med mulighed for varigt ophold« udgår af udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget vil betyde, at det vil følge af udlændingelovens § 11, stk. 2, 1. pkt., at også tidsbegrænsede opholdstilladelser, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold, forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19. Som det fremgår ovenfor, vil dette bl.a. omfatte den situation, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede. Er grundlaget for opholdstilladelsen fortsat til stede, og er der ikke andre omstændigheder, der ville kunne begrunde inddragelse efter udlændingelovens § 19, vil opholdstilladelsen således blive forlænget, uanset om den er meddelt med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold. Er grundlaget for opholdstilladelsen derimod ikke længere til stede, vil spørgsmålet om forlængelse skulle vurderes efter udlændingelovens § 19 a.

Det gælder allerede efter praksis i dag, at også opholdstilladelser, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold, forlænges, hvis der ikke er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen som følge af omstændigheder nævnt i udlændingelovens § 19.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter udlændingelovens § 11, stk. 2, 2. pkt., træffer Udlændingestyrelsen af egen drift afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2 (asyl), hvis grundlaget fortsat er til stede.

Bestemmelsen betyder, at Udlændingestyrelsen ved udløb af en opholdstilladelse, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, af egen drift forlænger opholdstilladelsen, hvis grundlaget herfor fortsat er til stede, dvs. uden at udlændingen selv skal indgive ansøgning herom.

Det foreslås, at ændre ”træffer af egen drift afgørelse om” til ”behandler af egen drift sager om” i udlændingelovens § 11, stk. 2, 2. pkt., og at ordene »hvis grundlaget fortsat er til stede« udgår af bestemmelsen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i lovforslagets § 2, nr. 5, der indebærer, at det kommer til at fremgå af udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 1. pkt., at en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, ikke alene skal inddrages, men også skal nægtes forlænget – medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser – når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, dvs. bl.a. hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Spørgsmålet om forlængelse af opholdstilladelser, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, vil herefter være reguleret i udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 1. pkt., og udlændingelovens § 11, stk. 2, 2. pkt. vil alene fastsætte, at Udlændingestyrelsen af egen drift skal tage stilling til, om en opholdstilladelse, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, kan forlænges, dvs. uden at udlændingen selv skal indgive en ansøgning om forlængelse. Der er således alene tale om en teknisk ændring.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse

meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (asyl).

Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden, og at det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Udlændingelovens § 11, stk. 2, 3. pkt. betyder, at der også skal tages hensyn til sådanne omstændigheder i forbindelse med en afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2 (asyl).

Det foreslås, at udlændingelovens § 11, stk. 2, 3. *pkt.*, ophæves.

Der er alene tale om et forslag af teknisk karakter, idet en bestemmelse med tilsvarende indhold foreslås indsat som 3. pkt. i udlændingelovens § 19 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 11, at § 26, stk. 2, finder anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse efter stk. 4, der er begrundet i, at udlændingen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 4, kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, hvis en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, er indberettet til SIS som uønsket i medfør af SIS-forordningen på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter kapitel 4. Det samme gælder, hvis udlændingen er

indberettiget til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union. Inddragelse efter 1. og 2. pkt. sker efter konsultation i medfør af SIS-forordningens regler herom med myndighederne i et andet Schengenland.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Udlændingelovens § 19, stk. 11, indebærer, at en udlændings opholdstilladelse i tilfælde, hvor udlændingen er indberettiget til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, skal inddrages, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen.

Det foreslås at ophæve udlændingelovens § 19, *stk. 11*.

Forslaget er alene af teknisk karakter, idet det samtidig foreslås at indsætte en tekstdel med samme indhold som § 19, stk. 11, i udlændingelovens § 19 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 1. pkt., skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Efter udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt., skal en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens § 19 a, stk. 1, betyder, at opholdstilladelser meddelt til flygtninge og opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning, som udgangspunkt skal inddrages, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1-5. Det kan bl.a. være, hvis grundlaget for

opholdstilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1. I sådanne tilfælde skal inddragelse kun undlades, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen, idet der i forhold til spørgsmålet om inddragelse af opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning, dog skal tages hensyn til forhold som nævnt i udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 19 a, stk. 1, således at forlængelse af sådanne opholdstilladelser også reguleres i bestemmelsen.

Forslaget betyder, at det vil fremgå af § 19 a, stk. 1, at opholdstilladelser meddelt til flygtninge og opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning som udgangspunkt ikke alene skal inddrages, men også skal nægtes forlænget, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1-5. Det kan bl.a. være, hvis grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede, jf. § 19, stk. 1, nr. 1.

Dette svarer til, hvad der allerede gælder i dag efter praksis, og der er således alene tale om at tydeliggøre, at udlændingelovens § 19 a, stk. 1, også finder anvendelse i sager om forlængelse af opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt., skal en opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 2. pkt., betyder, at opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning, skal inddrages, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1-5, medmindre forhold som nævnt i udlændingelovens § 19, stk. 7 eller 8, taler imod inddragelse, eller det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen.

Henvisningen til udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, betyder, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt på grundlag af

familiesammenføring med en flygtning, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsførelse, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden, og at det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Ved lovforslagets § 2, nr. 5, foreslås det at tydeliggøre, at dette også gælder i forlængelsessituationer.

Det foreslås, at »jf. stk. 7 eller 8«, udgår af § 19 a, stk. 1, 2. pkt., og at der i bestemmelsen efter »internationale forpligtelser« indsættes: », jf. dog stk. 2, 3. pkt., og § 19, stk. 7 og 8«.

Forslaget om, at henvisningen til stk. 7 og 8 skal udgå af § 19 a, stk. 1, 2. pkt., hænger sammen med forslaget til § 19 a, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 7, der sammenholdt med lovforslagets § 2, nr. 5, vil betyde, at det tydeligt vil fremgå af § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, skal finde anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en flygtning. Henvisningen til udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, i § 19 a, stk. 1, 2. pkt., vil herefter være overflødig.

Forslaget om at indsatte en henvisning til § 19 a, stk. 2, 3. pkt., og § 19, stk. 7 og 8, i § 19 a, stk. 1, 2. pkt., skal tydeliggøre, at udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse i sager om forlængelse og inddragelse af opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning, hvilket fraviger udgangspunktet i § 19 a, stk. 1, om, at sådanne opholdstilladelse skal inddrages, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter reglerne i udlændingelovens § 19, stk. 1-5, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen.

Forslaget medfører ikke materielle ændringer og er således alene af teknisk karakter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, at udlændingelovens § 26, stk. 1, finder anvendelse ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser, jf. dog § 19 b.

Udlændingelovens § 19 a, stk. 2, der skal ses i sammenhæng med udlændingelovens § 19 a, stk. 1, betyder, at de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, skal indgå ved vurderingen af, om andre typer af opholdstilladelser – bortset fra visse opholdstilladelser på beskæftigelsesområdet, jf. § 19 b – end opholdstilladelser meddelt til flygtninge og opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med en flygtning, skal inddrages, når der foreligger sådanne omstændigheder som nævnt i udlændingelovens § 19. Det gælder dog ikke ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3, eller stk. 4, hvor udlændingelovens § 26, stk. 2, i stedet finder anvendelse, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 3, og § 19, stk. 11.

Der skal for disse andre typer af opholdstilladelser, f.eks. opholdstilladelser meddelt på grundlag af familiesammenføring med andre end flygtninge, beskæftigelse og studieophold, således tages hensyn til, om inddragelse af opholdstilladelsen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, jf. § 26, stk. 1, nr. 1-6.

Efter forslaget til § 19 a, stk. 2, 2. pkt., finder § 26, stk. 1, endvidere anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold.

Bl.a. opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, når den herboende ægtefælle ikke er flygtning, meddeles med mulighed for varigt ophold, og forslaget betyder, at hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, vil skulle indgå ved vurderingen af, om bl.a. sådan en opholdstilladelse kan forlænges.

Dette svarer til, hvad der allerede gælder i dag efter praksis, og der er således alene tale om at tydeliggøre dette i udlændingeloven.

Efter forslaget til § 19 a, stk. 2, 3. pkt., finder § 19, stk. 7 og 8, anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Forslaget betyder for det første, at § 19, stk. 7 og 8, vil finde anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, at der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, § 9 c, stk. 1, eller § 9 q, stk. 2, skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen eller udlændingens barn har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, eller at den i Danmark fastboende person er afgået ved døden, og at det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Bl.a. opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og § 9 c, stk. 1, når den herboende ægtefælle ikke er flygtning, meddeles med mulighed for varigt ophold, og efter forslaget vil sådanne omstændigheder, der er nævnt i udlændingelovens § 19 stk. 7 og 8, således skulle indgå ved vurderingen af, om en sådan opholdstilladelse kan forlænges.

Dette følger i dag af udlændingelovens § 11, stk. 2, hvoraf det fremgår, at en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, idet § 19, stk. 7 og 8, er indeholdt i § 19.

Forslaget om, at det direkte skal fremgå af udlændingelovens § 19 a, stk. 2, 3. pkt., at § 19, stk. 7 og 8, finder anvendelse ved afgørelse om forlængelse af opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold, er således alene en præcisering, der har til formål at tydeliggøre reglerne, samtidig med, at det vil betyde, at udlændingelovens § 19 a, der vedrører vurderingen af, om en opholdstilladelse skal inddrages eller forlænges, når betingelserne herfor er til stede, kommer til at indeholde en henvisning til udlændingelovens § 19, stk. 7 og 8, der også vedrører denne vurdering.

Forslaget til § 19 a, stk. 2, 3. pkt., betyder for det andet, at § 19, stk. 7 og 8, vil finde anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en flygtning.

Med en mindre sproglig justering svarer dette til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 2, 3. pkt., der samtidig foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Forslaget medfører ikke materielle ændringer, men er af teknisk karakter, idet forslaget alene vil betyde, at reglerne om vurderingen af, om en opholdstilladelse skal inddrages eller nægtes forlænet i tilfælde, hvor der er grundlag herfor efter udlændingelovens § 19, vil blive samlet og fremgå af udlændingelovens § 19 a (og § 19 b med hensyn til visse opholdstilladelser meddelt på grundlag af beskæftigelse).

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6, og til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter udlændingelovens § 19 a, stk. 3, finder § 26, stk. 2, anvendelse ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse efter § 19, stk. 2, nr. 2 og 3.

Det følger af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid kan inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, og § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 5, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Udlændingelovens § 19 a, stk. 3, indebærer, at i tilfælde, hvor der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, og § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 5, ville udelukke en udlænding fra opholdstilladelse, skal udlændingens opholdstilladelse inddrages, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 11, finder bestemmelsen i § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse

efter stk. 4, der er begrundet i, at udlændingen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Bestemmelsen indebærer, at udlændingens opholdstilladelse skal inddrages, hvis udlændingen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at inddrage opholdstilladelsen.

Udlændingelovens § 19 a, stk. 3, jf. § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og § 19, stk. 11, jf. stk. 4, finder også anvendelse ved afgørelse om forlængelse, jf. § 11, stk. 2, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at opholdstilladelser forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Efter den foreslåede nye affattelse af § 19 a, stk. 3, skal en opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, når en af betingelserne i § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 4, 2. pkt., er opfyldt, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Forslaget medfører ikke ændringer af materiel karakter. Der er alene tale om at tydeliggøre, at en opholdstilladelse ikke alene skal inddrages, men også nægtes forlænget, når en af betingelserne i § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 4, 2. pkt., er opfyldt, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Endvidere foreslås indholdet af § 19, stk. 11, der samtidig foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, indsat i udlændingelovens § 19 a, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter udlændingelovens § 46, stk. 2, 3 pkt., træffes afgørelser efter § 4 a, stk. 2, i forlængelse af, at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a, §§ 9 i-9 n eller 9 p, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 2, af Styrelsen for International Rekruttering og Integration, når Styrelsen for International Rekruttering og Integration har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Det foreslås i § 46, stk. 2, 3. pkt., at der efter »der er fastsat af Styrelsen for International Rekruttering og Integration« indsættes », jf. dog stk. 3«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 10, om forslag til, at Hjemrejsestyrelsen får kompetence til at træffe afgørelser om fastsættelse af indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, hvilket vil være en undtagelse til udgangspunktet i udlændingelovens § 46, stk. 2, 3 pkt., om, at bl.a. sådanne afgørelser træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Efter udlændingelovens § 46, stk. 3, 1. pkt., træffes afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, af Hjemrejsestyrelsen.

Ved den foreslåede ændring af § 46, stk. 3, 1. pkt., ændres »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.« til: »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse efter § 32, stk. 1, nr. 2, når det er Hjemrejsestyrelsen, der konstaterer, at udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 6, og § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.«

Med den foreslåede ændring får Hjemrejsestyrelsen kompetence til at træffe afgørelse om indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, når det er Hjemrejsestyrelsen, der konstaterer, at udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Hjemrejsestyrelsen får kompetence til at træffe afgørelse om indrejseforbud i de sager, hvor styrelsen ved udrejsekontrol konstaterer, at en udlænding ikke er udrejst i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist. Den foreslåede ændring vil have den virkning, at sagen ikke skal sendes frem og tilbage mellem Hjemrejsestyrelsen og Ud-

lændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, hvis Hjemrejsestyrelsen ved udrejsekontrollen konstaterer, at der er tale om ulovligt ophold efter udløbet af en udrejsefrist, men at Hjemrejsestyrelsen selv kan fastsætte et indrejseforbud efter udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, og i øvrigt selv kan indberette i SIS.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 1, nr. 13, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at repatrieringslovens § 7 nyaffattes med henblik på at ændre henvisningerne til ydelsesstrukturen i § 7, stk. 4-6, således at henvisningen til § 7 a, stk. 2-5, ændres til § 7 b, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3. Ændringen er en følge af § 1, nr. 14, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, som indsætter § 7 b i repatrieringsloven. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af både ændringen og den nye § 7 b, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, hvilket endnu ikke er sket.

Det følger af § 1, nr. 14, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at der i repatrieringsloven indsættes § 7 a og § 7 b. Bestemmelsen i § 7 a viderefører ydelsesstrukturen fra den tidligere bestemmelse i repatrieringslovens § 7, stk. 2-6, i lovebekendtgørelse nr. 1023 af 2. oktober 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 130 af 30. januar 2021, indtil den ny ydelsesstruktur i § 7 b sættes i kraft. Med bestemmelsen i § 7 b indføres en nye ydelsesstruktur og opdeling af udbetalingen af hjælp til repatriering i tre dele. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 7 b, og samtidig ophæves § 7 a, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, hvilket endnu ikke er sket.

Det følger af § 1, nr. 22, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at repatrieringslovens § 9 nyaffattes med henblik på at ændre henvisningerne til ydelsesstrukturen i § 9, stk. 1, således at henvisningen til § 7 a, stk. 2-5, og § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, ændres til § 7 b, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3. Ændringen er en følge af indsættelsen af den nye § 7 b i repatrieringsloven. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af både ændringen og den nye § 7 b, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, hvilket endnu ikke er sket.

Det følger af § 1, nr. 28, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at repatrieringslovens § 9 b nyaffattes med henblik på at ændre henvisningerne til ydelsesstrukturen i § 9 b, stk. 1 og 2, således at henvisningen til § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, ændres til § 7 b, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3. Ændringen er en følge af indsættelsen af den nye § 7 b i repatrieringsloven. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af både ændringen og den nye § 7 b, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, hvilket endnu ikke er sket.

Endelig følger det af § 1, nr. 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at repatrieringslovens § 14 nyaffattes med henblik på at ændre henvisningerne til den nye ydelsesstruktur i § 7 b. Ændringen er en følge af indsættelsen af den nye § 7 b i repatrieringsloven. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af både ændringen og den nye § 7 b, jf. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, hvilket endnu ikke er sket.

Med § 13, nr. 1-4, og 7-8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 blev der gennemført forskellige ændringer i de gældende bestemmelser i repatrieringslovens §§ 7, 7 a, 9, 9 b og 14. Ændringerne omfatter imidlertid ikke de bestemmelser i repatrieringslovens §§ 7, 7 b, 9, 9 b og 14, som blev vedtaget ved § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, men som endnu ikke er sat i kraft.

Hvis ændringerne fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021 sættes i kraft, vil henvisningerne i bestemmelserne som følge af ændringerne fra lov nr. 452 af 8. juni 2021 ikke være korrekte.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelserne i § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, skulle ophæves og nyaffattes.

Det foreslås derfor, at § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2-6, hvorved der foreslås gennemført forskellige ændringer i repatrieringslovens §§ 7, 9, 9 b og 14, samt indsættes en ny § 7 a, som alle sikrer, at de ændringer fra lov nr. 1190 af 8. juni 2021, som ikke er blevet sat i kraft, kan gennemføres med de ændringer, der efterfølgende er foretaget ved lov nr. 452 af 20. april 2022.

Til nr. 2

UDKAST

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at loven træder i kraft den 1. august 2021, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at », jf. dog stk. 2« udgår.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 3, hvorved bl.a. § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 foreslås ophævet.

Til nr. 3

Det fremgår af § 5, stk. 2, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b, som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37. Samtidig ophæves repatrieringslovens § 7 a som affattet ved § 1, nr. 14.

Det fremgår af § 5, stk. 4, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021, at for ansøgninger indgivet efter lovens ikrafttræden, men før ikrafttrædelsen af § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37, finder de regler, der var gældende før ikrafttrædelsen af § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37 anvendelse.

Det foreslås, at § 5, stk. 2 og 4, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 1, hvorefter § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 foreslås ophævet.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. maj 2024.

Det foreslås i stk. 2, at § 1, nr. 2-6, ikke skal finde anvendelse på ansøgninger om hjælp til repatriering indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Dette vil betyde, at behandlingen af sager, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil blive færdigbehandlet i kommunen efter de nuværende regler.

Det vil endvidere betyde, at udbetalingen af støtte i sager om hjælp til repatriering, hvor hjælpen er bevilget inden lovens ikrafttræden, fortsat vil blive udbetalt i den nuværende form, dvs. at hjælp til etablering, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 4, hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, hjælp til

dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, jf. stk. 4, og hjælp til udgifter til skolegang, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 9, vil blive udbetalt i to rater.

Til § 5

Repatrieringsloven gælder ikke for Færøerne eller Grønland. Lovforslagets § 1 skal således heller ikke gælde for Færøerne eller Grønland og skal heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland. Det bemærkes dog, at repatrieringslovens § 16, jf. § 19, helt eller delvis kan sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af udlændingelovens § 66, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås på den baggrund i § 5, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at § 2 ved kongelig anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1270 af 11. september 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 og § 5 i lov nr. 295 af 20. marts 2023, foretages følgende ændringer:
§ 5. ---	1. I § 5 indsættes som <i>stk. 2</i>: »<i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen kan til brug for vurderingen af, om der skal vejledes efter stk. 1, 2. pkt., få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.«
§ 7. --- <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Er den pågældende på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, sigtet for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, tilbageholdes udbetalingen, indtil der afsiges endelig dom. Er der på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering sket domfældelse ved endelig dom for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, eller fører sigtelsen, jf. 1. pkt., til domfældelse ved endelig dom, bortfal-	2. I § 7, <i>stk. 4-6</i>, ændres »§ 7 a, stk. 2-5,« til: »§ 7 a, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3,«.

der den sidste del af hjælpen til repatriering. Kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om tilbageholdelse af udbetalingen er ikke en afgørelse. <i>Stk. 5.</i> Kommunalbestyrelsen indhenter inden udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, en udtalelse fra politiet om, hvorvidt den pågældende på udbetalingstidspunktet er registreret sigtet eller dømt i Kriminalregisteret for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, og som er begået her i landet forud for kommunalbestyrelsens afgørelse om hjælp til repatriering. <i>Stk. 6.</i> Udbetaling af den resterende del af hjælp til repatriering, jf. § 7 a, stk. 2-5, er betinget af, at personen efter anmodning fra kommunalbestyrelsen erklærer ikke at være sigtet, tiltalt eller dømt for et strafbart forhold, der helt eller delvis har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og indtil det tidspunkt, hvor personen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen. <i>Stk. 7-11. ---</i>	
§ 7 a. Hjælp til repatriering omfatter 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, 2) udgifter på højst 30.000 kr. pr. person til transport af personlige	3. § 7 a affattes således: »§ 7 a. Hjælp til repatriering udbetales i følgende dele, jf. dog § 14 a: 1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst. Der kan efter

UDKAST

ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohav på 30.000 kr. pr. person, 3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for personens eller dennes families erhverv i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, 4) hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning med indtil 127.517 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 38.890 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme personens beskæftigelsesmuligheder, og udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr, 6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år, 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, 8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og hjælp til nødvendig vaccination i Danmark, 9) udgifter til skolegang til skolesejende børn, der på tidspunktet for	ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor. 2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering. 3) For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales efter fortrydelsesfristens udløb 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For andre udlændinge udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden 12 måneder efter udrejsen af Danmark. <i>Stk. 2.</i> For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales hjælp til repatriering i følgende dele, jf. dog § 14 a:
---	---

repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år, og 10) udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. på højst 10.000 kr. pr. person. Stk. 2. Hjælp til etablering efter stk. 1, nr. 4, udbetales i to dele, jf. dog § 14 a, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 51.007 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 15.556 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab,	1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab. Der kan efter ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor. 2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering i det pågældende land. 3) Der udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra
---	--

der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 4. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 6. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 4. pkt.

Stk. 3. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 1, nr. 6, udbetales i to dele, jf. dog § 14 a, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med

dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 1. pkt. forlænges med op til 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 3. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt. Ansøgningen indgives til kommunalbestyrelsen i den kommune, der har udbetalt første del af repatrieringsstøtten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan, jf. dog § 14 a, efter ansøgning hæve beløbet, der udbetales til dækning af udgifter til afrejse og ankomst umiddelbart før udrejsen, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, til brug for transport af personlige ejendele el-

dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 6. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 8. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 6. pkt. <i>Stk. 4.</i> I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig	ler indkøb og transport af erhvervsudstyr med højst 10.000 kr. pr. person mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til hjælp til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2. <i>Stk. 4.</i> Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering.«
---	---

tilknytning, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, jf. dog § 14 a, således at hjælpen til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til behandlingsudgifter, jf. 1. og 2. pkt., ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatri-

erende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.

Stk. 5. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, udbetales i to dele, jf. dog § 14 a, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 1, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang i 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når

den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.	
§ 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af udbetalt hjælp til repatriering, hvis en udlænding eller dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab afstår fra at repatriere eller sagsbehandlingsforløbet på anden vis bliver afbrudt inden udrejse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til	

repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første 2 år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Tilsvarende gælder, hvis en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har modtaget hjælp til repatriering, ikke inden den frist, der er nævnt i § 7 a, stk. 2-5, er ubetinget løst fra sit danske statsborgerskab. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering eller i erklæringen efter § 7, stk. 6, er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. Er retten til den resterende del af hjælp til repatriering efter § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfaldet, jf. § 9 b, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling heraf.

§ 9 a. ---

§ 9 b. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælp til repatriering, § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfalder, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i udlændingelovens § 10, stk. 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 5, ville udelukke personen fra opholdstilladelse. Bortfald af den resterende del af hjælpen til repatriering er betinget af, at det forhold,

4. I § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »§ 7 a, stk. 2-5,« til: »§ 7 a, stk. 2, nr. 3,«.

5. I § 9, *stk. 1, 5. pkt.*, og § 9 b, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, ændres »§ 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4« til: »§ 7 a, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3«.

som ville udelukke personen fra opholdstilladelse, jf. 1. pkt., helt eller delvis har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 7, stk. 1, og indtil det tidspunkt, hvor personen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen. <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen træffer endvidere afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, bortfalder, hvis personens opholdstilladelse bortfalder i medfør af udlændingelovens § 21 b. <i>Stk. 3-7.</i> ---	
§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 2.</i> De beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 4, og § 7 a, stk. 2, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 3.</i> De beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 4.</i> De beløb, der er nævnt i § 7 a, stk. 1, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og	6. § 14 affattes således: »§ 14. De beløb, der er nævnt i §§ 7, stk. 11, og 7 a, er fastsat i 2024-niveau og reguleres fra og med 2025 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 2.</i> Det beløb, der er nævnt i § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

UDKAST

med 2019 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.	
	§ 2 I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 10. august 2023, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022 og senest ved § 50 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:
§ 11. --- <i>Stk. 2.</i> En tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19. Udlændingestyrelsen træffer af egen drift afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, hvis grundlaget fortsat er til stede. Ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, finder § 19, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 3-20. ---</i>	1. I § 11, stk. 2, 1. pkt., udgår »meddelt med mulighed for varigt ophold«. 2. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres ”træffer af egen drift afgørelse om” til: ”behandler af egen drift sager om”, og »hvis grundlaget fortsat er til stede« udgår. 3. § 11, stk. 2, 3. pkt., ophæves.
§ 19. --- <i>Stk. 2-10. ---</i> <i>Stk. 11.</i> Ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse efter stk. 4, der er begrundet i, at udlændin-	4. § 19, stk. 11, ophæves.

gen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, finder bestemmelsen i § 26, stk. 2, tilsvarende anvendelse.	
§ 19 a. Når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. En opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, skal inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. <i>Stk. 2.</i> Ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser finder § 26, stk. 1, anvendelse, jf. dog § 19 b. <i>Stk. 3.</i> Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse efter § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, finder § 26, stk. 2, anvendelse	5. To steder i § 19 a, stk. 1, indsættes efter »inddrages«: »eller nægtes forlænget«. 6. I § 19 a, stk. 1, 2. pkt., udgår »jf. stk. 7 eller 8«, og efter »internationale forpligtelser« indsættes: », jf. dog stk. 2, 3. pkt., og § 19, stk. 7 og 8«. 7. I § 19 a, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.: »Endvidere finder § 26, stk. 1, anvendelse ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold. Ved afgørelse om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 8,

	stk. 1 eller 2, finder § 19, stk. 7 og 8, anvendelse.« 8. § 19 a, stk. 3, affattes således: »Stk. 3. Når en af betingelserne i § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, og stk. 4, 2. pkt., er opfyldt, skal en opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2«.
§ 46. --- Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, § 9 h, stk. 8, 1. pkt., jf. § 9 h, stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og §§ 9 i-9 n og 9 p, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter §§ 9 a, 9 i-9 n og 9 p bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b samt afgørelser efter §§ 33 og 33 a og § 33 b, stk. 1, nr. 4, i forbindelse med sådanne sager træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Afgørelser om udstedelse, forlængelse og inddragelse af registreringsbeviser og opholdskort til udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og konstatering af ophør af en opholdsret efter EU-reglerne, jf. § 6, træffes af Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Det samme gælder afgørelser efter § 4 a, stk. 2, i forlængelse af at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a, §§ 9 i-9 n eller 9 p, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 2, når Styrelsen for International	9. I § 46, stk. 2, 3. pkt., indsættes efter »af Styrelsen for International Rekruttering og Integration«: », jf. dog stk. 3«.

Rekruttering og Integration har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Stk. 3. Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejestyrelsen. Hjemrejestyrelsen kan under en udlændings afsoning af en fængselsstraf eller dom til forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v. eller anbringelse i henhold til regler fastsat i medfør af hjemrejselovens § 1 a, stk. 4, træffe afgørelse om optagelse af fingeraftryk og personfotografi efter § 40 a, stk. 1, nr. 1, og § 40 b, stk. 1	10. I § 46, stk. 3, 1. pkt., ændres »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejestyrelsen.« til: »Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse efter § 32, stk. 1, nr. 2, når det er Hjemrejestyrelsen, der konstaterer, at udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, og afgørelser efter § 32, stk. 1, nr. 6, og § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejestyrelsen.«
	§ 3 I lov nr. 1190 af 8. juni 2021 om ændring af repatrieringsloven m.v. (Regulering af ydelsesstruktur og udbetalingstidspunkt af hjælp til repatriering, indhentelse af udtalelse fra politiet om registreringer i Kriminalregisteret, nægtelse af repatrieringsstøtte af hensyn til statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller den offentlige orden, ændring

	af den kommunale vejledningspligt om repatriering m.v.), foretages følgende ændringer:
§ 1, nr. 13. § 7 affattes således: »§ 7. Kommunalbestyrelsen yder efter ansøgning hjælp til repatriering til en person, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 7. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis personen ikke har midler hertil, jf. stk. 11, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl. <i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsen kan ud over betingelserne oplistet i stk. 1 kun udbetale hjælp til repatriering, hvis ansøgeren frem til udbetalingstidspunktet ikke er registreret som sigtet i Kriminalregisteret. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om afslag på hjælp til repatriering, hvis der er grund til at antage, at ansøgeren har til hensigt at deltage i aktiviteter i udlandet, som kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed, andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. <i>Stk. 3.</i> Kommunalbestyrelsen indhenter i forbindelse med afgørelse om hjælp til repatriering en udtalelse fra politiet om, hvorvidt ansøgeren er sigtet for en lovovertrædelse, der er registreret i Kriminalregisteret, jf. stk. 2, 1. pkt. Endvidere indhenter kommunalbestyrelsen i forbindelse med afgørelse om	1. § 1, nr. 13, 14, 22, 28 og 37, ophæves.

hjælp til repatriering en udtalelse fra politiet, hvis der er grund til at antage, at ansøgeren har til hensigt at deltage i de aktiviteter i udlandet, som er nævnt i stk. 2, 2. pkt.

Stk. 4. Er den pågældende på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 b, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3, sigtet for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-9, tilbageholdes udbetalingen, indtil der afsiges endelig dom. Er der på tidspunktet for udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering sket domfældelse ved endelig dom for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-9, eller fører sigtelsen, jf. 1. pkt., til domfældelse ved endelig dom, bortfalder den sidste del af hjælp til repatriering. Kommunalbestyrelsens tilkendegivelse om tilbageholdelse af udbetalingen er ikke en afgørelse.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen indhenter inden udbetaling af den sidste del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 b, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3, en udtalelse fra politiet om, hvorvidt den pågældende på udbetalingstidspunktet er registreret sigtet eller dømt i Kriminalregisteret for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-9, og som er begået her i landet forud for kommunalbestyrelsens afgørelse om hjælp til repatriering.

Stk. 6. Udbetaling af den resterende del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 b, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, nr. 3, er

betinget af, at personen efter anmodning fra kommunalbestyrelsen erklærer ikke at være sigtet, tiltalt eller dømt for et strafbart forhold, der helt eller delvis har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1 og indtil det tidspunkt, hvor personen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen.

Stk. 7. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering efter repatrieringsloven én gang.

Stk. 8. Til en udlænding, der er omfattet af § 3, stk. 3 eller 4, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen).

Stk. 9. Uanset stk. 8 kan der ydes hjælp til repatriering, hvis

- 1) udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen,
- 2) referencen er død,
- 3) udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere eller
- 4) udlændingen har opholdstilladelse på grundlag af en familiemæssig tilknytning til en herboende søn eller datter og er omfattet af § 10, stk. 1, nr. 4.

Stk. 10. En udlænding omfattet af § 3, stk. 1 eller 7, der repatrierer til et land, hvorfra udlændinge, der indgiver ansøgning om asyl i Danmark, på baggrund af en konkret asylretlig vurdering meddeles midlertidig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, omfattes af loven, når udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 1 år.

Stk. 11. Ved vurderingen af, om personen har midler til repatriering, jf. stk. 1, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr. for enlige og op til 100.000 kr. for ægtefæller.«

§ 1, nr. 14. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Hjælp til repatriering omfatter

1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning,

2) udgifter på højst 30.000 kr. pr. person til transport af personlige ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohav på 30.000 kr. pr. person,

3) udgifter på højst 11.615 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for personens eller dennes families erhverv i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning,

4) hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et

land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning med indtil 127.517 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 38.890 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme personens beskæftigelsesmuligheder, og udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr,

6) udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning til personer, der er fyldt 18 år, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, på op til 7.500 kr. pr. år i op til 4 år,

7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug,

8) udgifter til medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller til andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og hjælp til nødvendig vaccination i Danmark,

9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år, og
 10) udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. på højst 10.000 kr. pr. person.

Stk. 2. Hjælp til etablering efter stk. 1, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 51.007 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 15.556 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For

udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 4. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 6. pkt. skal, medmindre der foreligger

helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 4. pkt.

Stk. 3. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 1, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumenta-

tion for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 6. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 8. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 6. pkt.

Stk. 4. I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælpen til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For

andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til behandlingsudgifter, jf. 1. og 2. pkt., ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.

Stk. 5. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, udbetales i

to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 1, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang i 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder,

udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.

§ 7 b. Hjælp til repatriering udbetales i følgende dele:

1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst. Der kan efter ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor.

2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering.

3) For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales efter fortrydelsesfristens udløb 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For andre udlændinge udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Stk. 2. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales hjælp til repatriering i følgende dele:

1) Umiddelbart før udrejsen udbetales 25.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 15.000 kr. pr. person under 18 år til dækning af udgifter til afrejse og ankomst, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab. Der kan efter ansøgning forud for udrejsen derudover betales for medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug, medbragte nødvendige personlige hjælpemidler til højst 1 års forbrug eller andre hjælpemidler, dog højst i alt 5.000 kr., og nødvendig vaccination i Danmark, såfremt den pågældende har behov herfor.

2) Efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land,

hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udbetales 70.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, 85.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år og ikke samtidig modtager reintegrationsbistand, jf. § 10, og 40.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til indledende etablering i det pågældende land.

3) Der udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales 80.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og 45.000 kr. pr. person under 18 år til hjælp til varig tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, når den pågældende

derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 1. pkt. forlænges med op til 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 3. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 1. pkt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning hæve beløbet, der udbetales til dækning af udgifter til afrejse og ankomst umiddelbart før udrejsen, jf. stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, til brug for transport af personlige ejendele eller personligt bohave med højst 10.000 kr. pr. person mod et tilsvarende fradrag i beløbet, der udbetales til hjælp til indledende etablering efter indrejsen i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for og fremgangsmåden ved udbetaling af hjælp til repatriering.«

§ 1, nr. 22. § 9 affattes således:

»§ 9. Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af udbetalt hjælp til repatriering, hvis en udlænding eller dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab afstår fra at repatriere eller sagsbehandlingsforløbet på anden vis bliver afbrudt inden udrejse.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første 2 år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Tilsvarende gælder, hvis en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har modtaget hjælp til repatriering, ikke inden den frist, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 3, er ubetinget løst fra sit danske statsborgerskab. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering eller i erklæringen efter § 7, stk. 6, er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. Er retten til den resterende del af hjælpen til repatriering efter § 7 b, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, bortfaldet, jf. § 9 b, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen træffe beslutning om tilbagebetaling heraf.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering.«

§ 1, nr. 28. § 9 b affattes således:

»§ 9 b. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 b, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, bortfalder, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i udlændingelovens § 10, stk. 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 5, ville udelukke personen fra opholdstilladelse. Bortfald af den resterende del af hjælpen til repatriering er betinget af, at det forhold, som ville udelukke personen fra opholdstilladelse, jf. 1. pkt., helt eller delvis har fundet sted eller er fortsat i perioden efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter § 7, stk. 1, og indtil det tidspunkt, hvor personen anmoder om at få udbetalt den resterende del af hjælpen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer endvidere afgørelse om, at retten til den resterende del af hjælpen til repatriering, jf. § 7 b, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2 og 3, bortfalder, hvis personens opholdstilladelse bortfalder i medfør af udlændingelovens § 21 b.

Stk. 3. Udbetaling af den resterende del af hjælpen til repatriering tilbageholdes, når der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der foreligger et forhold omfattet af stk. 1. Kommunalbestyrelsens tilkendegivelse herom til personen er ikke en afgørelse.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen vurderer, om betingelserne i udlændingelovens § 10, stk. 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 5, er opfyldt, jf. stk. 1,

1. pkt., og om der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der foreligger et forhold omfattet af stk. 1, jf. stk. 3. Udlændingestyrelsens vurdering er ikke en afgørelse. Er personens opholdstilladelse inddraget i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3, eller nægtet forlænget i medfør af udlændingelovens § 11, stk. 2, jf. udlændingelovens § 10, stk. 1, stk. 2, nr. 1 eller 2, eller stk. 5, lægger kommunalbestyrelsen afgørelsen om inddragelse eller nægtelse af forlængelse uprøvet til grund ved behandlingen af sagen.

Stk. 5. Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udenrigsministeriet og politiet kan underrette kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori personen senest har haft bopæl, når det er nødvendigt i en sag om, hvorvidt en person, der er vendt tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, er omfattet af stk. 1 eller 3. De nævnte myndigheder kan videregive de oplysninger, der ligger til grund for underretningen, og som er nødvendige for kommunalbestyrelsens behandling af sager efter stk. 1 og 3, til kommunalbestyrelsen for den pågældende kommune.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen videregiver de oplysninger, der ligger til grund for at indhente en vurdering i sager efter stk. 1 og 3, og som er

nødvendige med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering efter stk. 4, til Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen videregiver de oplysninger, der ligger til grund for vurderingen, og som er nødvendige med henblik på kommunalbestyrelsens behandling af sager efter stk. 1 og 3, til kommunalbestyrelsen. <i>Stk. 7.</i> Udenrigsministeriet bistår Udlændingestyrelsen og kommunalbestyrelsen med at indhente oplysninger, der er nødvendige, til brug for behandlingen af sager efter stk. 1 og 3 og til brug for Udlændingestyrelsens vurdering efter stk. 4.« § 1, nr. 37. § 14 affattes således: »§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7 b, er fastsat på 2021-niveau og reguleres fra og med 2022 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 2.</i> Det beløb, der er nævnt i § 13, stk. 2, er fastsat på 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«	
§ 5. Loven træder i kraft den 1. august 2021, jf. dog stk. 2. <i>Stk. 2.</i> Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37. Samtidig ophæves repatrieringslovens § 7 a som affattet ved § 1, nr. 14. <i>Stk. 3.</i> ---	2. I § 5, <i>stk. 1</i>, udgår », jf. dog stk. 2«. 3. § 5, <i>stk. 2</i> og <i>4</i>, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

<i>Stk. 4.</i> For ansøgninger indgivet efter lovens ikrafttræden, men før ikrafttrædelsen af § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37, finder de regler, der var gældende før ikrafttrædelsen af § 1, nr. 13, repatrieringslovens § 7 b som affattet ved § 1, nr. 14, § 1, nr. 22, 28 og 37 anvendelse.	
---	--